Biblioteca ... Reg... Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI Seria II-a Nr. 1973 | 4 PAGINI — 20 BANI | Duminică 4 septembrie 1955

ZIUA AVIAȚIEI R. P. R.

ÎNCEPÎND DIN ANUL 1953, în prima duminică a lunii septembrie, poporul nostru muncitor, militarii Forțelor Armate sărbătoresc Ziua Aviației Republicii Populare Romîne, zi în care întregul personal care lucrează în domeniul aviației militare și civile prezintă în fața partidului, guvernului și poporului un bogat bilanț de realizări.

In această zi, oamenii muncii din țara noastră, mîndri de succesele obținute în toate ramurile de activitate economică și culturală, încrezători în perspectivele luminoase ale socialismului, trec în revistă cu aceeași mîndrie și realizările obținute în activitatea multilaterală a aviației noastre populare.

Poporul nostru cinstește cu venerație memoria celor mai buni fii ai săi care și-au închinat întreaga viață cercetărilor pentru descoperirea și stăpînirea tainelor zborului. Poporul nostru evocă cu mîndrie și respect memoria pionierilor aviației romînești, Traian Vuia și Aurel Vlaicu, manifestîndu-și cu mai multă hotărîre dorința de a continua tradiția glorioasă a aviației noastre, de a obține noi și importante succese în pregătirea de aviatori destoinici.

Pornind de la ideea că aviația poate și trebuie să slujească cauza construirii socialismului în țara noastră, partidul și guvernul au acordat și acordă o deosebită atenție dezvoltării aviației noastre populare. Datorită acestui fapt, țara noastră dispune astăzi de o puternică aviație sportivă, de transport, sanitară și agricolă.

Marea dezvoltare a aviației sportive în anii regimului democrat-popular este dovedită de numărul cercurilor de aeromodelism A.V.S.A.P. ce au luat ființă, de numeroasele școli de planorism care sînt frecventate de mii de tineri și de însemnatele performanțe realizate în ultimul timp de aviatorii noștri sportivi. Anul acesta, spre exemplu, planoriștii Finescu Mircea și Cucu Gheorghe au stabilit două recorduri republicane, iar planoristele Ghinea Valentina și Ștefănescu Antoneta au stabilit recorduri republicane de distanță.

Cu fiecare an crește numărul tinerilor care au îndrăgit și practică parașutismul — sportul celor curajoși. Din rîndul parașutiștilor noștri s-au ridicat și se ridică elemente de valoare ca Velicu Nicolae, care în anul acesta a stabilit 3 recorduri necunoscute în istoria parașutismului nostru.

In același ritm cu aviația sportivă s-au dezvoltat și celelalte ramuri ale aviației civile. Astfel, indicele transportului de mărfuri cu ajutorul aviației de transport, pe semestrul I 1955 arată un procent de 187,5 la sută față de semestrul I 1951, iar activitatea aviației sanitare a crescut pe semestrul I 1955 cu 49,4 la sută față de 1951. Dacă la toate acestea se mai adaugă faptul că în 1954 s-au împădurit cu ajutorul aviației 1.730 hectare și că anul acesta s-au executat acțiuni de stîrpire a dăunătorilor cerealelor și altor culturi în regiunile Constanța, București, Baia Mare, Craiova, Stalin etc., se poate vedea și mai bine cîtă atenție se acordă la noi dezvoltării aviației pusă în slujba poporului.

Țara noastră are în prezent o aviație militară menită să slujească interesele apărării naționale. Aviația noastră militară dispune de avioane moderne și de un personal bine pregătit. Piloți ca Bojic Alexandru, Bodiș Adalbert, Năstase Ioan, Rădulescu Liviu sau tehnicieni ca Bulea Iosif, Dumbravă Petru și alții constituie o mîndrie a armatei noastre populare.

Ceea ce caracterizează pe aviatorii noștri este dragostea înflăcărată față de patrie, conștiința înaltă de care sînt călăuziți. Justețea cauzei pe care o slujesc constituie chezășia succeselor lor, imboldul principal în munca ce o depun pentru însușirea mînuirii la perfecție a avioanelor de mare viteză, pentru deprinderea zborului de noapte și a zborului în condiții meteorologice grele, pentru însușirea măiestriei în tragerile aeriene.

Poporul nostru muncitor iubește și prețuiește pe destoinicii săi aviatori, pe constructorii de avioane și pe toți acei ce lucrează în domeniul aviației. Numeroși aviatori au fost distinși pentru merite deosebite cu ordine și medalii de către statul nostru și mulți au primit diploma de onoare a C.C. al U.T.M.

Aviația este una din cele mai importante școli de educare a curajului, rezistenței și voinței de a învinge. La creșterea unor aviatori curajoși și constructori de noi aparate de zbor, organizațiile U.T.M. pot aduce un sprijin efectiv prin popularizarea cît mai largă a sporturilor aviatice în rîndurile tineretului. Tot mai mulți pionieri și școlari să fie îndrumați spre cercurile de aeromodelism, mai mulți tineri și tinere să meargă la școlile de parașutism, planorism și zbor cu motor.

Popularizarea realizărilor obținute în țara noastră în domeniul aviației, stimularea dorinței firești a tinerilor și tinerelor de a cunoaște aviația, încurajarea unei activități intense în domeniul sporturilor aviatice, sprijinul activ pentru activitatea cercurilor A.V.S.A.P. constituie sarcini de onoare pentru organizațiile Uniunii Tineretului Muncitor.

De Ziua Aviației R.P.R., tineretul patriei noastre transmite un salut călduros aviatorilor militari și de transport, planoriștilor și parașutiștilor, aeromodeliștilor care fac primul pas spre cucerirea tainelor văzduhului, le urează noi și noi succese în activitatea lor de fiecare zi consacrată întăririi și înfloririi Republicii Populare Romîne.

Decernarea „Steagului Roșu al C. C. al U. T. M."

Un dar de preț pentru aviatorii fruntași

Aerodromul îmbrăcase haine de zile mari. În fața avioanelor aliniate pe un singur rînd, militarii unității din care face parte și ofițerul Marin Ștefan, așteptau cu nerăbdare clipa în care va începe frumoasa lor sărbătoare.

Eforturile comune ale comandanților, ale întregului efectiv al acestei unități, sprijinite de organizația de partid și de cea utemistă, i-au ajutat să îndeplinească cu cinste sarcinile, unitatea devenind fruntașă, cucerind înalta distincție Steagul Roșu al C.C. al U.T.M.

Unitatea se mîndrește cu mulți militari fruntași printre care ofițerii Moisescu Ioan, Marin Ștefan, Crețu Gheorghe și alții. Organizația utemistă de aici, educată și condusă de comuniști, a devenit un ajutor neobosit al comandanților în ridicarea măiestriei de luptă a piloților, în întreținerea judicioasă a tehnicii de luptă, în educarea comunistă a întregului personal al unității.

★

Incepe minunata sărbătoare.

Clipe de emoție. În acordurile Imnului de stat al R.P.R., trece prin fața frontului garda cu drapelul de luptă al unității, simbolul onoarei și vitejiei ostășești.

Pentru cîteva momente liniștea s-a așternut pe întregul aerodrom. Apoi, muzica cîntă marșul de întîmpinare. După trecerea în revistă a subunităților, caspeții urcă la tribună. Printre ei se află generalul maior Șandru Constantin, tovarășul Circei Ion, secretar al C. C. al U.T.M., reprezentanți ai organizațiilor de partid și U.T.M., reprezentanți ai organelor locale de stat, oameni ai muncii, delegați din Forțele noastre Aeriene Militare.

Tovarășul Circei Ion, secretar al C.C. al U.T.M., dă citire Hotărîrii C.C. al U.T.M. prin care se decernează unității fruntașe din Forțele Aeriene Militare Steagul Roșu al C.C. al U.T.M. După ce este predat comandantului unității, steagul este purtat prin fața frontului. Văzduhul răsună de urale nesfîrșite. Un entuziasm de nedescris domnește în întreaga unitate.

Sînt înmînate apoi diplome de onoare a C.C. al U.T.M. unor militari evidențiați. Printre cei care au primit această distincție se numără utemiștii Savin Petrache, Blindă Ilie, Badea Atanasie, Sfrijan Ioan și alții.

Frumoasa sărbătoare a aviatorilor acestei unități s-a încheiat cu defilarea întregului personal. Această zi va rămîne de neuitat.

Locotenent-major
V. KOKOSSY

◇◇◇

O inițiativă vrednică

Comitetul raional U.T.M. Tg. Ocna a luat măsuri pentru a îndeplini dorința tinerilor din raion de a sprijini munca de înmagazinare și condiționare a cerealelor la bazele de recepție. Astfel, organizația U.T.M. din comuna Onești a trimis un număr de 10 tineri la baza de recepție, care timp de 10 zile vor ajuta la înmagazinarea în bune condițiuni a recoltei. Frumoasa inițiativă a utemiștilor și tinerilor de la I.F.E.T. Onești este și aceea de a presta zilnic ore de muncă voluntară la baza de recepție.

Printre tinerii care sprijină bătălia pentru buna înmagazinare a pîinii poporului se numără utemiștii Leonte Traian, Ștefan Mustea, Ioan Constantin și alții.

Corespondent
D. CIOCA

De pe cuprinsul patriei

★ ★ ★

Grija pentru păstrarea recoltei

Lanurile bogate de grîu ale gospodăriei colective „Octombrie Roșu" din comuna Radu Vodă, regiunea București, care cu cîteva săptămîni în urmă erau legănate de vînt, acum nu se mai văd. În urma combinei tarlaua a rămas goală.

Colectiviștii din Radu Vodă, folosind fiecare moment prielnic au terminat la timp strîngerea recoltei. Zile în șir utemiștii Marin Stoian, Dobre Ștefan, Achim Nicolae, Dan Micu au cărat cu căruțele de la combină sacii grei cu grîu, orz, ovăz. Mari cantități de grîu au fost transportate spre magazii și cu autocamionul „Molotov" cumpărat nu de mult timp de colectiviști. Tarlaua a rămas goală, dar magaziile, hambarele gospodăriei sînt pline cu rodul bogat al muncii depuse de colectiviștii din Radu Vodă, ajutați de S.M.T.-Lehliu. In urma aplicării regulilor agrotehnice s-a obținut de pe un hectar o producție medie de 1600 kg. grîu, cu 500 kg. mai mult decît s-a obținut anul trecut. Din recolta obținută, colectiviștii și-au achitat obligațiile către stat și plata către S.M.T. pentru lucrările efectuate. S-ar părea că după terminarea recoltării, după ce magaziile au fost umplute cu grîu, munca s-a terminat. Aceasta este numai o aparență, deoarece acolo, în magazii, munca continuă.

Recolta de anul acesta, datorită ploilor dese ce au căzut, are un procentaj mai mare de umiditate. Depozitarea ei în condiții necorespunzătoare ar duce la compromiterea calității grînelor. Consiliul de conducere al gospodăriei colective „Octombrie Roșu" — și toți membrii colectiviști — s-au gîndit din timp la acest lucru. Intr-o adunare generală s-a hotărît să se construiască o magazie nouă, magazia veche fiind neîncăpătoare pentru noua recoltă. Vechea magazie de abia a ajuns pentru a fi depozitat orzul și ovăzul. În magazia mică a fost așezat în straturi subțiri grîul pentru sămînță, iar recolta care avea un procent mai mare de apă, pentru reducerea procentajului de apă a fost așezată pentru o perioadă scurtă în noul grajd construit de curînd, pentru ca apoi să fie mutată în magazia nouă, în straturi mai groase. Împărțirea recoltei în magazii după calitate, sortiment și destinație ușurează munca pentru păstrarea ei. Grîul de sămînță a fost ales cel mai frumos, mai plin și cu un procent mai mic de umiditate.

Lucrări mai mari pentru păstrarea recoltei se fac în „depozitul mare". Din zori și pînă în noapte, aici îl poți găsi pe utemistul Iosif Radu, alături de alți colectiviști, veghind la buna păstrare a recoltei. Stratul de grîu este destul de gros căci deși s-a construit încă o magazie, spațiul este insuficient în comparație cu recolta din anul acesta. Dar straturile groase de grîu sînt răscolite în fiecare săptămînă, de 2 ori de către colectiviștii care lucrează la lopătarea și aerisirea recoltei din magazii.

Comunistul Vidu Gheorghe, magazinerul gospodăriei, a organizat munca în bune condițiuni.

Toți colectiviștii de la Radu Vodă văd în munca lor și realizările gospodăriei din toate punctele de vedere izvorul bunei stări a lor. Grija pentru păstrarea recoltei este grija tuturor colectiviștilor. Adeseori ei vin în magazii și „controlează" felul în care este păstrat grîul. Din acest grîu în curînd se va împărți avansul. Pentru o zi-muncă revin 5-6 kg.

De la magaziile gospodăriei ieșim îndreptîndu-ne din satul Radu Vodă spre gara Sighireanu. Pe cîmp se întind tarlalele întinse de porumb, printre care mari întinderi de porumb hibrid pentru sămînță. De pe aceste tarlale colectiviștii așteaptă o recoltă pînă la 3500-4000 kg. boabe porumb la hectar. Încă din timp s-au luat măsuri de a fi construite, în vederea păstrării recoltei de porumb, noile porumbare. Intr-adevăr aceste probleme dau griji mari colectiviștilor. Dar cine n-ar vrea să aibă asemenea griji? De altfel nu e vorba numai de buna păstrare a recoltei. La colectiviștii din Radu Vodă se dezvoltă un sentiment măreț: dragostea pentru averea obștească, pentru pîinea poporului. Și din acest punct de vedere trebuie apreciată grija cu care colectiviștii lucrează în magazii, la păstrarea recoltei bogate din anul acesta.

AURELIA CACINA

A 14-a uzină electrică din satele regiunii Iași

Țăranii muncitori din comuna Țibănești, raionul Negrești, doreau de mult timp să aibă lumină electrică în casele lor, pe ulițele satelor.

Ajutați de stat, ei au reușit să-și vadă visul împlinit. Țăranii muncitori Vasile Pîrlaru, Ion Burlacu, Vasile Pomîrleanu și alții din comună au prestat sute de ore de muncă voluntară ajutînd la transportul materialelor, la efectuarea săpăturilor și ridicarea construcției. Mult s-au mai bucurat văzînd cum s-a aprins și în comuna lor lumina electrică. Lampa cu petrol a fost înlocuită acum cu „lampa lui Ilici".

Noua uzină electrică din Țibănești este a 14-a ridicată în ultimii ani în satele din regiunea Iași.

Corespondent
JOE LENȚER

Produse peste plan

In dorința de a contribui din plin la buna aprovizionare a oamenilor muncii cu produse animale, muncitorii și tehnicienii de la Stațiunea Experimentală Zootehnică Popăuți, raionul Botoșani, aplicînd metode avansate sovietice, au reușit ca în primele șapte luni ale anului să mulgă de la vaci peste prevederile planului mai mult de 10.000 litri lapte.

Prin buna îngrijire a tineretului bovin s-a reușit ca sporul de greutate să crească simțitor. De pildă, îngrijitoarele Buzuc Domnica, Panaitescu Alexandrina și Buzuc Elena au reușit să realizeze zilnic un spor de creștere la fiecare vițel de 0,804 kg. depășind cu 0,150—0,200 kg sporul planificat.

Succese asemănătoare au obținut și muncitorii din sectorul ovine. De pildă, ciobanii Mihai Văcăreanu și Hoidrag Gheorghe s-au bucurat mult cînd au aflat că au obținut de la turma de oi pe care o îngrijesc 368 kg. lînă și 160 blănițe de miel de calitate superioară peste plan. Odată cu creșterea producției, sporește și salariul real al muncitorilor. Pentru munca depusă, numai în luna iulie, tovarășul Mihai Văcăreanu a primit 1483 lei, iar tovarășul Hoidrag Gheorghe 986 lei.

Corespondent
GHEORGHE URSU

Noi magazine de desfacere

Creșterea puterii de cumpărare a populației a făcut posibilă lărgirea rețelei de desfacere cu amănuntul a mărfurilor din comerțul cooperatist și în regiunea Bîrlad.

Pentru aceasta conducerea Uniunii raionale a cooperativelor Tecuci a renovat în orașul Tecuci un local corespunzător în care s-a și deschis de cîteva zile un magazin de desfacere, aprovizionat cu diferite mărfuri industriale. Incă din prima zi s-au făcut vînzări în valoare de 40 mii lei.

Au mai fost inaugurate de curînd și magazine universale sătești în comunele Nicorești, raionul Tecuci și Suvorov, raionul Focșani. Ele sînt aprovizionate în permanență cu sortimente variate de mărfuri și înzestrate cu utilajul necesar unei bune deserviri.

Nespus de mare a fost bucuria țăranilor muncitori din aceste comune. Ei vin zilnic și cumpără de aici mărfurile necesare gospodăriilor lor.

Corespondent
ILIE VASILE

Pe șantierul Ozana-Cracău

Pentru primul tren

Pe Ilie Bogdan l-am întîlnit zilele trecute în Fălticeni, în drum spre Botoșani. Era schimbat. Avea un aer matur pe care numai munca aspră de zi cu zi ți-l poate da. Era îmbrăcat într-o salopetă nouă, iar pe cap purta o bască neagră care armoniza perfect cu culoarea tuciurie a feții în care doar ochii de un albastru senin prezentau un contrast. Știam că lucrează la I.F.E.T.-Cîmpulung. Dar ce căuta la Fălticeni în salopetă și de ce pe mîneca stîngă a salopetei purta o banderolă roșie? Cînd credeam că nu am să găsesc răspuns acestei întrebări, tovarășul Bogdan mi-a spus zîmbind: „Sînt brigadier la Ozana-Cracău. Știi... la șantierul național al tineretului..."

★

Nu voia taică-su nici în ruptul capului să-l lase pe Ilie să plece pe șantier. Toată ziulica trîntea și bufnea.

— Ori îți sînt tată, ori ce sînt eu aici? Te iei după maică-ta?

Cînd văzu însă că Ilie primise dezlegare de la I.F.E.T. și că-și pregătește lădița de drum, începuse să se resemneze.

— Bine, du-te. Dar să mai vii pe acasă Ilie! îi spuse bătrînul.

Și iată-l pe Ilie Bogdan din Hințești plecat laolaltă cu mai mulți tineri botoșăneni spre șantier. Știa că nu va fi ușor. La raionul U.T.M. îi se spusese că vor lucra la lopată, că terasamentul nu se lucrează așa, cu una, cu două, dar că utemiștii trebuie să fie pildă, să-i însuflețească pe ceilalți prin puterea exemplului lor personal. Încă din primele zile a fost încadrat în echipa I-a a brigăzii I-a din sectorul III și se bucura mai ales că echipa din care făcea parte era aproape toată formată din botoșăneni. De fapt cu cine te înțelegi mai bine decît cu ai tăi? Sînt băieți buni și reșițenii și gălățenii, dar cînd sosește vreo veste din Botoșani sau Trușești nu ei se string ciorchine s-o afle, ci botoșănenii.

Utemistul Bogdan era învățat să muncească și curînd și-a cîștigat stima și încrederea tovarășilor săi. De aceea l-au și ales șef de echipă. Și „băieții" — cum îi place lui Bogdan să-și alinte coechipierii — s-au deprins repede cu felul de muncă al „șefului" lor. Aveau de lucrat la terasament în comuna Pipirig — comună învecinată cu Humuleștii lui Creangă.

A fost ca la o bătălie; bătălia pentru depășirea normei. Așa că, în loc de 400 metri cubi, au fost lucrați peste 420.

Vestea despre succesele echipei și despre hărnicia șefului ei Bogdan a făcut repede ocolul șantierului. Intr-una din zile, secretarul organizației de bază U.T.M., Radu Ștefan, l-a chemat pe Ilie și după ce i-a mulțumit pentru activitatea sa și a echipei, i-a înmînat banderola roșie de fruntaș pe unitate. Primul sucevean purtător al banderolei roșii pe șantier, Ilie Bogdan, era emoționat. De abia a putut să îngîne:

— Sînt mulțumit și eu că brigada noastră deține steagul de fruntașă. Noi, echipa întîia, om face noi ce-om face și nu l-om mai da.

★

Ilie Bogdan era acum în drum spre Botoșani, la Hințești. A fost chemat și, după spusele conducerii șantierului, avea să plece într-o școală. Acum pleca la Botoșani să obțină aprobarea ca, pînă la toamnă, să poată lucra pe șantier. L-am întrebat de ce vrea să mai rămînă pe șantier pînă în toamnă. Mi-a răspuns așa cum mi-ar fi răspuns oricare brigadier de pe șantier:

— Primul tren trebuie să treacă prin Cracău-Pipirig în cinstea zilei de 7 Noiembrie...

Corespondent
H. BEER

ORDINUL
Ministrului Forțelor Armate ale Republicii Populare Romîne
Nr. 17

4 septembrie.

București

Tovarăși piloți și navigatori, ingineri și tehnicieni, trăgători aerieni și radiotelegrafiști, mecanici și motoriști, lucrători din atelierele de aviație!

Tovarăși soldați și matrozi, sergenți și cartnici!

Tovarăși ofițeri, generali și amirali!

Poporul nostru muncitor și Forțele sale Armate sărbătoresc astăzi Ziua Aviației Republicii Populare Romîne.

Vă felicit cu prilejul acestei zile.

Urez aviatorilor și întregului personal al Forțelor aeriene militare noi succese în însușirea și întreținerea tehnicii aeronautice moderne, în ridicarea nivelului pregătirii de luptă și politice, în întărirea disciplinei militare și a vigilenței.

În cinstea Zilei Aviației Republicii Populare Romîne

ORDON:

Astăzi, 4 septembrie, în Capitala patriei noastre, București, se vor trage în semn de salut 20 salve de artilerie.

Trăiască Aviația Republicii Populare Romîne!

Trăiască Forțele Armate ale Republicii Populare Romîne!

Trăiască guvernul Republicii Populare Romîne!

Trăiască Partidul Muncitoresc Romîn, inspiratorul, organizatorul și conducătorul victoriilor noastre!

Ministrul Forțelor Armate ale R.P.R.
General de Armată
EMIL BODNARAȘ

Adunarea festivă în cinstea „Zilei Aviației R. P. R."

Sîmbătă seara, în sala Teatrului Armatei din B-dul General Magheru, a avut loc adunarea festivă organizată în cinstea „Zilei Aviației R.P.R.".

In prezidiul Adunării au luat loc tovarășii: C. Pîrvulescu, general colonel L. Sălăjan, Gh. D. Safer, general locot. I. Tutoveanu, general locot. T. Lupescu, general locot. Gh. Ștefănescu, general maior M. Burcă, I. Dobre, general maior Ion Gheorghe, Șt. Cruceru, I. Circei, V. Cărăroiu, aviatori militari și civili.

La adunare au participat generali și ofițeri ai forțelor armate, piloți ai flotei aeriene civile și ai aviației sportive, constructori, ingineri și tehnicieni ai aviației, oameni ai muncii.

Adunarea a fost deschisă de general maior Mihai Burcă, care a vorbit despre însemnătatea „Zilei Aviației R.P.R.".

A luat apoi cuvîntul tov. Șt. Cruceru, secretar al Comitetului orășenesc P.M.R. București, care în numele Comitetului orășenesc P.M.R. și al oamenilor muncii din Capitală a adus un călduros salut tuturor piloților, tehnicienilor și lucrătorilor din aviația patriei noastre.

In numele C.C. al U.T.M. și al tineretului patriei noastre, tov. Ion Circei, secretar al C.C. al U.T.M., a felicitat pe cei ce slujesc aviația noastră militară și civilă urîndu-le succese noi în activitatea lor.

A urmat apoi un program artistic prezentat de Ansamblul de cîntece și dansuri al Forțelor Armate ale R.P.R.

(Agerpres)

DIN NOU LA ȘCOALĂ

PRIMII PAȘI

Reghina Tamaș e de 27 de ani învățătoare. A văzut și a trăit multe. Pe fața ei, vremea brăzdează cute an de an. Cu toate acestea inima tot tînără îi rămîne.

E adevărat că în prima zi de școală a fiecărui an, înainte de a intra în clasă, pe ea o încearcă aceleași sentimente ca și pe elevii ei.

Iată, a început prima oră.

— Hai să facem cunoștință — le spune ea noilor elevi. Iar cei din clasa I-a elementară văd că ea se recomandă prima.

Pe urmă, rînd pe rînd, se recomandă și ei.

Prima vorbește Emilia Codațiu. Spune cum se numește și mai are ceva de adăugat.

— Eu știu cum se scrie litera „A" și „a"...

— Bine, — zîmbește învățătoarea.

— Și tata cînd vine de la lucru îmi citește povești — leagă firul rupt al discuției mica școlăriță.

— Asta iar e bine — o asigură învățătoarea. Aici însă veți învăța toate literele și pînă la urmă veți citi singuri toate poveștile și cărțile. In ora cealaltă vă aduc abecedarele. Numai să fiți cuminți. Îmi promiteți?

— Daaa... răspund cei mici în cor.

Maria Mureșan este fiică de miner. Cînd a intrat în curtea școlii era gata să plîngă. S-a răzgîndit însă, văzînd în jurul-i atîta veselie. Nu, nu, cum să plîngă?! Îl face doar pe tăicuțu de rîs...

... E recreație. Cei din clasa întîia au ieșit afară. Învățătoarea îi învață un joc frumos: șoarecele și pisica.

Costin Arpad e pisică. Maria Mureșan — șoricelul. Pisica trebuie să prindă șoricelul. Dar nu-i așa de lesne, el e iute de picior.

— Hai, pisicuțo, ai obosit?— rîd ceilalți.

E atîta fericire la clasa întîia! Doar e prima lor zi de școală, primii pași orientați de o învățătoare pricepută, cu experiența vieții...

ORA DE GEOGRAFIE

Și la clasa a V-a a început prima oră. E oră de geografie. O lecție recapitulativă în fața hărții patriei.

— Cine mai cunoaște munții, apele, bogățiile? întreabă profesorul Ion Filip.

Tot atîtea mîini ridicate, cîți copii în clasă. Pionierii n-au uitat în vacanță să mai recapituleze materia. Iar în clasa a V-a toți școlarii de aici sînt pionieri.

In fața hărții R.P.R. a ieșit Doina Pop. Ea urmărește cu rigla lanțul Carpaților sudici, de la Porțile de Fier pînă dincolo de munții Vrancei și explică fiecare vîrf, fiecare trecătoare — ca și cum ar face pași de 7 poște și ar trece fără greutate de la un loc la altul.

Continuă lecția Vasile Sturz; după el, Alexandru Maria explică bogățiile solului și subsolului, iar Adriana Botaș apele curgătoare și stătătoare din R.P.R.

Poate unii se miră că după atîtea luni de joacă, nimeni n-a uitat nimic. Acesta e un mic secret al pionierilor clasei a V-a. Ei s-au angajat să nu folosească tot timpul vacanței pentru joc, ci din cînd în cînd să mai pună mîna și pe carte.

REPEDE TREC ANII...

Cînd elevele clasei a IX-a B au aflat că tovarășa Elisabeta Ștefănescu le va fi din nou profesoară de limba rusă și dirigintă nu și-au putut opri aplauzele.

Acum 17 ani, Elisabeta Ștefănescu era o fată timidă, abia ieșită de pe băncile facultății. Cînd a predat prima lecție, avea 22 de ani — o vîrstă cînd ești aproape de-o seamă cu elevii cărora le explici, a căror muncă trebuie s-o apreciezi. Incetul cu încetul s-a obișnuit însă. Așa a trecut an după an și a crescut promoție după promoție. Fiecare elev a învățat de la ea lucruri bune, folositoare. Apoi, bine pregătiți, au început să intre în suișurile vieții.

Ce sînt oare azi elevii săi?

Cosma Maria a terminat liceul în 1949; azi îi este colegă. De doi ani predă alături de ea. Ciobotaru Valentina a absolvit Institutul agronomic tot acum doi ani, azi este inginer la Turț, în raionul Oaș. Pop Octavian a plecat să studieze în Uniunea Sovietică electrotehnica. Școala a terminat-o cu diplomă de merit, azi e student în anul V, la anul va fi inginer, în cine știe care mare uzină. Cîți n-ar putea să fie notați? Toți aceștia scriu fostei lor profesoare și diriginte înștiințînd-o despre succesele obținute. Inima de comunistă a profesoarei Elisabeta Ștefănescu bate mai repede în această zi. In bănci, în fața ei, o nouă serie de elevi care va păși anul acesta în viață. Tot ea i-a crescut. Ce vor deveni? Ce vor glăsui scrisorile lor?

Iată, utemista Natalia Răducanu și-a și ales drumul. Va deveni profesoară de limba rusă, se va înscrie la Institutul de limbă și literatură rusă „Maxim Gorki" din București. Pe ea trebuie s-o ajute cu mult mai mult la această materie. Pe toate le cunoaște, i-s dragi. Ar vrea să știe ce vor să devină în viață Livia Babici și Top Maria, utemiste fruntașe la învățătură? Asta n-a aflat-o încă, se va ocupa. Alegerea nu le e ușoară, pentru că au reușit să aibă numai note de cinci la toate materiile, dar va ști să le ajute.

Profesoara Elisabeta Ștefănescu socoate că nu a făcut destul... Modestia este o caracteristică a comuniștilor.

ION TEOHARIDE
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Baia-Mare

Insemnări de la Școala medie mixtă de 10 ani din Baia Mare

Elevul Iosif Weiss e în clasa X-a în secția maghiară. Totuși, el se înțelege destul de bine cu noii lui colegi de școală, elevi ai clasei I-a. Și, cu toate că Angelica Vasiliu n-are cine știe ce înălțime, el a găsit rezolvarea. Iată-i în clișeul de mai sus: fac cunoștință. E primul pas spre o prietenie trainică, spre un ajutor tovărășesc dat de un elev mai mare elevei dintr-o clasă mică...

Sfioasa Margareta Fekete a făcut pînă acum cunoștință și cu utemista Naid Eva din clasa a IX-a și cu pioniera Năstureanu Maria. Acum discută cu noul ei „coleg"-Kalman Alexandru.

CUTEZĂTORII VĂZDUHULUI

PLANORISTUL

Să devii planorist nu-i tocmai atît de uşor. Pentru asta trebuie să te pregăteşti vreme îndelungată din punct de vedere fizic, apoi trebuie să cunoşti fiecare părticică a planorului şi mai ales trebuie să ai mult curaj. Ei... toate acestea nu se învaţă într-o zi sau două. Trebuie să cunoşti aparatele de bord, să faci nenumărate exerciţii de balansare pentru a te deprinde cu comenzile, apoi multe zboruri la dublă comandă şi abia după ce zbori singur, poţi spune că ai cucerit tainele văzduhului.

Aşa şi-a început activitatea sa în aviaţia sportivă şi utemistul Cumpănaşu Luca din Ploeşti. De neuitat a rămas pentru el primul zbor la simplă comandă...

...Planorul, remorcat de cablul automosorului, era gata pentru decolare.

In carlingă, tînărul Cumpănaşu verifica comenzile şi aştepta nerăbdător comanda instructorului. Pînă atunci mai executase el zboruri la dublă comandă, împreună cu instructorul Grigore Potop, dar acum va zbura singur. Instructorul se apropie de el şi-l bătu prieteneşte pe umăr.

— Hai, pregăteşte-te ! Locul zburătorului nu e aici, ci acolo sus, în aer — şi instructorul arătă cu mîna bolta senină a cerului.

In momentul în care motorul începu să înşire repede cablul, Luca simţi o uşoară smucitură. Trase de manşe. Planorul alunecă puţin pe pămînt apoi se repezi în sus

Planorul căpătă înălţime. Luca aştepta cu emoţie clipa cînd va ajunge aproape deasupra automosorului, cînd va trebui să declanşeze cablul. Incă cîteva secunde... Declanşă... Planorul se ridică puţin de bot în sus, apoi începu să planeze singur în aer. Strînse cu putere manşa. Acum, desigur, dacă instructorul s-ar fi aflat lîngă el, i-ar fi spus să fie calm, să nu se încordeze atît de tare. Inălţimea creştea mereu. Pentru cîteva clipe, începu să-i fie teamă. „Plimbă-ţi privirea pe orizont" — îşi reaminti cuvintele instructorului. Automat ridică privirea de pe aparatele de bord. Privi în zare. In dreapta se zărea satul, iar pe cîmp un cioban cu oile. Ceva mai în faţă se vedeau munţii cu vîrfurile înceţoşate. Intoarse capul spre stînga. Oraşul. Coşurile fabricilor se ridicau semeţe, trimiţînd spre cer nori de fum. Luca se simţea parcă stăpînul acestor meleaguri. Absorbit de frumuseţea peisajului, uită să mai privească pe aerodrom de unde instructorul îi făcea semne cu fanioanele. Singurătatea îl părăsise de mult. Simţea alături de el toate aceste frumuseţi pe care nu se mai sătura să le privească. Un sentiment de mîndrie puse stăpînire pe el. Planorul răspundea supus la comenzile lui Luca. Rămase cu privirea aţintită în spre oraş. Probabil şi tovarăşii lui de la rafinărie se gîndesc la el...

...Trebuia să aterizeze. Trase uşor de manşe şi planorul se îndreptă spre aeroport. După ce aparatul alunecă cîţiva metri pe pămînt, se opri, apoi se înclină uşor pe o aripă. Primul zbor la simplă comandă reuşise.

GH. NEAGU

De la 1.000 metri înălţime

Primăvara acestui an i-a adus tovarăşei Omer Nida o vacanţă de un fel deosebit. În loc să rămînă lîngă mama ei în orăşelul din inima pustei dobrogene, s-a urcat în tren, împreună cu aproape toţi elevii şi toţi profesorii din şcoală şi a plecat la Bucureşti.

Şi acum, iat-o în dimineaţa aceasta minunată pe un aerodrom din apropierea Capitalei. Aşa cum a învăţat la lecţiile teoretice în cadrul cercului A.V.S.A.P., îşi încheie cu atenţie hamul paraşutelor şi îşi fixează bine casca de piele pe cap. Apoi, urmată de alţi colegi, unsprezece băieţi şi fete, pătrunde în interiorul avionului uriaş, cu trei motoare. Peste cîteva momente, pasărea de oţel începe să se înalţe.

Instructorul mai trece odată pe la fiecare şi controlează paraşutele. Apoi, se uită în ochii Nidei şi-i zîmbeşte încurajator. Tînăra paraşutistă abia schiţează un surîs. Dar ce, îi este frică oare ? Nu, nu poate fi vorba de aşa ceva ! Atunci ? E doar emoţia, emoţia firească ce te cuprinde întotdeauna cînd încerci pentru prima dată în viaţă un lucru nou şi deosebit.

Aeronava urcă, urcă mereu. Altimetrul fixat undeva în perete şi-a îndreptat acul indicator către cifra 8. Mai sînt 200 de metri pînă la înălţimea necesară. Nida se apleacă puţin şi priveşte prin ferestruica pătrată. Ce minunat se văd toate de aici de sus ! Prin pîcla aurie, transparentă ca o pînză de borangic, se vede jos oraşul cu străzile întortochiate, cu casele, cu fumul lung şi leneş al coşurilor de uzină. Nu mai poate distinge unde e aerodromul. Caută mereu cu ochii şi nu se mai satură privind tabloul acesta minunat care se întinde la picioarele ei. Şi orizontul se lărgeşte mereu. Privirea cuprinde acum şi mai departe pămîntul, verdeaţa cîmpurilor. În monotonia zumzetului motoarelor se lasă pradă gîndurilor...

„Uite, asta e pămîntul pe care m-am născut, patria de care mi s-a vorbit la şcoală, despre ale cărei bogăţii şi frumuseţi am citit în cărţi! Abia acum mă pot îmbăta cu adevărat de frumuseţea ei. Cîtă dreptate avea instructorul cînd ne vorbea cu pasiune despre aviaţie, despre paraşutism..."

Dar din gîndurile ei tînăra paraşutistă e trezită de un semnal ca de claxon. Piloţii semnalizează că au ajuns la 1.000 de metri. Motoarele îşi reduc viteza, uşa se deschide şi instructorul comandă :

— Salt !

În faţă s-a deschis prăpastia văzduhului. Concentrîndu-se pentru clipa supremă, Omer Nida se aruncă în gol. Cîteva secunde nu se aude decît un fîşîit şi apoi o detunătură : deasupra s-a boltit cupola multicoloră a paraşutei. Declanşează şi paraşuta de abdomen şi apoi vine lin, în legănarea vîntului spre pămînt. Îşi corectează poziţia, încleştează bine mîinile pe suspante şi lipeşte picioarele. Trebuie să execute o aterizare regulamentară pentru că de jos privesc zeci de ochi : instructori, colegi, profesori, chiar şi directorul şcolii, care a sărit şi el cu paraşuta.

Pămîntul e acum aproape ; iată-l, l-a atins. Face o ranversare pe spate şi gata. O bucurie fără margini o cuprinde : a executat cu bine prima lansare din aeronavă.

Dinspre aerodrom vin în fugă colegii. O iau pe braţe şi o aruncă de cîteva ori în sus, aşa cum e tradiţia aviatorilor sportivi.

Omer Nida, tătăroaica cu ochii migdalaţi, veseli şi senini a devenit paraşutistă.

D. LAZĂR

Năzuinţa noastră

Sîntem muncitori la Uzinele „1 Mai" din Ploeşti. Am absolvit nu de mult şcoala profesională. Poate că o să vă întrebaţi de ce scriem împreună această scrisoare. În primul rînd sîntem foarte buni prieteni.

Ne-am împrietenit acum 3 ani cînd am început să lucrăm în cercul de aeromodelism unde construiam avioane din beţişoare şi foiţă, pe care le lansam în curte sau la cîmp. Nu vă puteţi închipui cît de mare era bucuria noastră atunci cînd aeromodelul nostru se menţinea mai mult timp în aer sau parcurgea o distanţă mai mare. Cu toate astea, tot nu eram mulţumiţi. Dorinţa noastră era să zburăm şi noi, să plutim în aer sau să spargem vertiginos plafonul norilor.

Şi acum, de cîte ori vedem cîte un avion, ne oprim locului şi ne gîndim cu invidie la pilotul care zboară. Cît de minunat trebuie să fie acolo sus ! Poţi îmbrăţişa cu privirea întinderi fără sfîrşit.

Unul din noi vrea să se facă aviator pe un aparat de mare viteză sau pe unul de vînătoare, iar altul pe un avion de transport. De curînd am avut o discuţie cu un ofiţer aviator care ne-a vorbit despre zborurile sale îndrăzneţe. De atunci dorinţa noastră a devenit şi mai arzătoare. Am hotărît împreună că trebuie să zburăm, să devenim şoimi ai aerului. Unul din marile noastre „necazuri" este însă acela că nu am împlinit încă 18 ani pentru a putea merge la şcoala de zbor cu motor. Pînă atunci însă, vom mai construi aeromodele pe care le vom prezenta la concursurile din anul acesta.

Sîntem utemişti şi ţelul nostru e să devenim zburători. Acest lucru l-am visat încă din copilărie. Avem această posibilitate şi cu siguranţă că vom deveni.

SAVULESCU PETRE
strungar

CITALA VASILE
tîmplar modeller
uzinele „1 Mai"-Ploeşti

Ion Petrache

O luptă în văzduh*)

Păduri de oameni, dis-de-dimineaţă,
Se-nvălmăşeau suind spre Cotroceni,
Mergeau cu toţi să vadă cum se-nalţă
Şi cum se-ntrec trei vulturi pămînteni.

Intîia oară Vlaicu-avea să-nfrunte
Pe un francez şi pe Bibescu-n zbor,
Pornind cu ei spre zările afunde
Pe-aripi de vînt, în cîntec de motor.

— Ei, Vlaicule, grăi Bibescu, haide,
Porneşte tu ! Noi te-om ajunge sus.
Oleacă de avans, zău ţi se cade,
Căci noi zburăm cu păsări din Apus.

Surîse Vlaicu : — Aripile voastre
Sînt oaspeţi azi pe cerul romînesc,
Deci primii să porniţi spre căi albastre,
Ne-obligă politeţea. Vă poftesc !

Cei doi îl măsurară în tăcere ;
— Hm... să ne-ajungi are să-ţi fie greu.
— Nu ! Mii de inimi tinere putere
Gîndacului i-a dat poporul meu.

Şi-aripile Apusului deodată
Svîcniră. Lumea fremăta uşor,
Şi-apoi tăcu. Ca struna încordată
Vibră apoi al patriei motor.

Şi parcă frunţile crescură-n soare,
Şi parcă inimi răsunară-n el.
Pornea Gîndacul pentru ei să zboare,
Pornea Gîndacu-n aprigul duel.

Peste-un minut, prin zările întinse,
O luptă grea se-ncinse cu avînt,
Dar fără veste, Vlaicu se desprinse
Ca un bolid, venind către pămînt.

Iţi pare cerul că se dă în barcă...
Bat inimile-năbuşit şi rar...
— Hai, Aurele, haide, mai încearcă,
Te-nalţă iar spre-al cerului hotar.

Un scurt viraj. Şi iarăşi zarea-albastră
Vuia acum sub cerul azuriu.
Fusese-un truc, căci pasărea măiastră
Suia din nou mai aprig şi mai viu.

Şi-n cîteva minute, vultureşte,
Se înălţă deasupra celor doi.
Părea flăcăul vultur din poveste
Crescut prin nori, prin fulgere şi ploi.

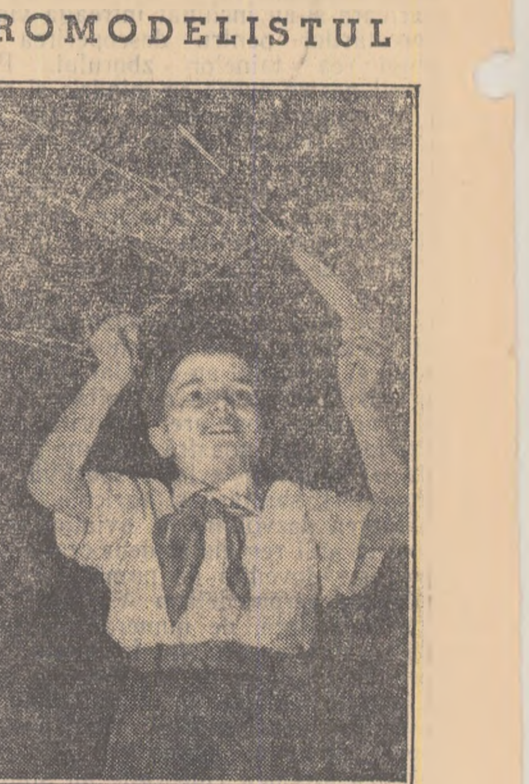
Atunci, cei doi, cu-aripi neputincioase,
Spre aeroport veneau bălăbănind.
Iar Vlaicu sus, prin zările sticloase
Işi flutura aripile de-argint.

Iar cînd şi el a coborît alene
Pe-aeroport, împinşi de bucurii,
Cei obidiţi, cu-nlăcrămate gene
I-au sărutat aripile-argintii.

* Din volumul „Aripi".

• AEROMODELISTUL

După cîteva clipe, aeromodelul îşi va lua zborul. Constructorul aparatului e fericit de izbînda sa.

Pe un avion de mare viteză

E timp de plecare.
In spre albastre zări să plutim şi să ne-avîntăm
Şi din aripioare
Un semn să-ţi fac de dor ş-apoi să zbor.

Cîntecul răsună vesel în camera piloţilor. Un grup de zburători, îmbrăcaţi în costume de piele vătuite, era gata de zbor.

Printre ei e şi un tînăr blond, cu o mustaţă pufoasă, iar în priviri îi stăruie o nuanţă de melancolie. E căpitanul Virgil Stănescu, utemistul — cum îi spun piloţii mai în vîrstă. Virgil e un om vesel şi rîde mai mult decît toţi la un loc, iar la glumele lui nu se pot abţine nici cei mai „serioşi" piloţi.

Acum însă, ar vrea să rîdă, dar nu poate. Peste cîteva minute va pleca în primul său zbor pe un avion de mare viteză.

Pînă la această zi făcuse multe antrenamente împreună cu Achim, un pilot încercat care e şi secretarul organizaţiei de partid, antrenamente nesfîrşite, obositoare. „Dar unde o fi Achim?" şi tînărul pilot roti privirea în jur. „N-a venit. Mai bine că nu a venit. Sau... (la acest gînd Virgil încruntă sprîncenele) poate el nu-i sigur că am să reuşesc, îi este frică ca-l fac de rîs. Nu se poate. Achim are încredere în oameni".

...Stîrnind în urma lui un vîrtej de praf, un avion decolează alunecînd pe pistă cu o viteză uimitoare.

După ce — cîteva secunde — merge paralel cu pămîntul, se înalţă vertiginos. Virgil — căci el era pilotul — stăpînea cu siguranţă aparatul.

Deschise la maximum robinetul de gaze, iar avionul, întocmai unei săgeţi, urca aproape vertical spre cer...

Simţea cum pleoapele i se lasă grele, iar întreg corpul îi este apăsat în scaun de o presă uriaşă vrînd parcă să-l strivească. Simţi o înţepătură deasupra ochilor, apoi o moleşală copleşitoare. În cască îi răsunau cuvintele radiotelegrafistului care, îngrijorat de pilotul ce nu răspundea, striga din ce în ce mai tare :

— Şoimul 25... Şoimul 25... aici Dunărea... aici Dunărea... ia cap compas 13 grade — cap compas 13 grade. Virgil se smulse din copleşeală şi răspunse la chemare.

— Dunărea... Dunărea... sînt Şoimul 25. Iau cap compas 13 grade.

Pilotat cu dibăcie, avionul se înscrie într-un viraj larg. Primind ordinul prin radio, Virgil îşi îndreaptă aparatul spre aeroport.

Cîteva clipe îşi lasă capul — greu ca de plumb — pe piept. Avea impresia că zborul durase o veşnicie.

„Achim... Achim... nu a venit pe aeroport... n-a avut încredere în mine". Şi avionul continuă să zboare spre pămînt cu viteză din ce în ce mai sporită.

...Cu mîna streaşină, Achim privea încruntat avionul care venea spre pămînt de parcă n-ar fi avut un om care să-l conducă.

Cu fiecare spaţiu străbătut de avion, inima lui Achim se strîngea mai tare. Simţea o durere în piept.

— Ce-i cu el ?...

...Radiotelegrafistul îl striga necontenit şi din ce în ce mai tare.

— Şoimule... Şoimule...

...Ca prin vis Virgil ridică capul şi privi spre pămîntul care se apropia de el vrînd parcă să-l înghită. „Curaj prietene — aviatorul nu-şi pierde niciodată capul", parcă aşa-l spusese Achim.

Trase de comandă şi avionul se redresă...

...După ce alunecă o bucată bună de drum pe pista betonată, aparatul se opri.

Comandantul nu încetase o clipă să urmărească pe tînărul pilot, care-şi dădea cel mai greu examen în activitatea sa de aviator.

...Piloţii s-au strîns din nou în căsuţa albă şi continuară cîntecul care rămăsese neterminat...

Cînd plouă pe-nserat, pe-nserat, pe-nserat...

T. ŞOIMAREANU

PE SCURT

• Sporirea parcului de avioane de transport cu 126,6 la sută faţă de anul 1951, deschiderea de noi aeroporturi — la Baia-Mare, Tulcea, Deva şi Oraşul Stalin, cît şi înfiinţarea de noi linii aeriene între aeroporturile existente au făcut ca în acest an aviaţia noastră civilă să transporte cu 180,5 la sută mai mulţi călători şi cu 192,1 la sută mai multe mărfuri faţă de primul an al cincinalului.

• Din Uniunea Sovietică a sosit un nou tip de avion utilitar — AN 2 — cu o capacitate sporită şi cu o rază de acţiune mult mai mare.

Urmaşii lui Traian Vuia şi Aurel Vlaicu

General-locotenent Lupescu Titus

La 4 septembrie 1955, poporul romîn, militarii Forţelor noastre Armate sărbătoresc „Ziua Aviaţiei Republicii Populare Romîne". Această zi este sărbătoarea trecerii în revistă a realizărilor obţinute de poporul nostru sub conducerea partidului în dezvoltarea aviaţiei de diferite categorii.

Instituirea acestei sărbători de către Prezidiul Marii Adunări Naţionale a R.P.R. este o expresie a dragostei cu care înconjoară poporul nostru pe piloţii, tehnicienii şi muncitorii din aviaţie. Ea oglindeşte preţuirea poporului nostru pentru aviaţia sa, care contribuie la opera de construcţie paşnică şi la întărirea capacităţii de apărare a Republicii Populare Romîne.

Ziua Aviaţiei R.P.R. reprezintă o sărbătoare populară şi militară, o zi în care întreg personalul care lucrează în domeniul aviaţiei civile şi militare prezintă în faţa partidului, guvernului şi a poporului muncitor un bogat bilanţ de realizări.

Alături de toţi oamenii muncii, noi cinstim astăzi memoria marilor înaintaşi pionieri ai aviaţiei romîneşti — Traian Vuia şi Aurel Vlaicu — şi ne manifestăm cu şi mai multă hotărîre dorinţa arzătoare de a continua tradiţia glorioasă a aviaţiei noastre, de a obţine noi şi importante succese în pregătirea aviatică, pentru apărarea spaţiului aerian al R.P.R., pentru slujirea cu abnegaţie a cauzei construirii socialismului în ţara noastră.

După cum este cunoscut, cel mai mare aport adus la lupta pentru stăpînirea oceanului aerian a aparţinut şi aparţine oamenilor de ştiinţă şi inventatorilor ruşi şi sovietici. Acest lucru este dovedit cu prisosinţă de faptul că în Rusia au apărut primii constructori din lume ai aparatelor de zbor şi creatorii ştiinţei zborului. În 1882, pe pămîntul rusesc a decolat primul avion din lume construit de savantul şi inventatorul rus A. F. Mojaischi.

Odată cu înfăptuirea şi întărirea statului sovietic, au fost create toate condiţiile pentru dezvoltarea rapidă a aviaţiei. Uniunea Sovietică a devenit patria aviaţiei. Parada aeriană desfăşurată în luna iulie 1955 pe aerodromul de la Tuşino, cu ocazia sărbătoririi Zilei Flotei Aeriene Sovietice a demonstrat cu prisosinţă forţa şi dezvoltarea aviaţiei Uniunii Sovietice.

Contribuţia pe care a adus-o poporul romîn la dezvoltarea aviaţiei mondiale. prin aparatele create de Traian Vuia şi Aurel Vlaicu şi prin zborurile acestor doi înaintaşi şi ale altora, este remarcabilă.

La sfîrşitul secolului al XIX-lea şi în deosebi în prima jumătate a secolului XX. cînd problema ridicării avionului în aer şi cucerirea spaţiului aerian preocupa pe savanţii şi cercetătorii din Rusia şi din ţările apusului, doi fii ai poporului romîn — Traian Vuia şi Aurel Vlaicu — şi-au pus în slujba progresului ştiinţei aviatice geniul lor intrînd astfel în rîndurile marilor cercetători ai lumii.

Cercetările şi aparatele realizate de aceşti doi pionieri ai aviaţiei romîneşti reprezentau pentru vremea în care au trăit un mare succes. Astfel, şi în această privinţă, geniul creator al poporului romîn şi-a afirmat strălucirea pe plan mondial.

Însemnătatea invenţiilor şi zborurilor lui Traian Vuia şi Aurel Vlaicu este cu atît mai mare cu cît zborurile experimentale şi cercetările pe tărîmul aerodinamicei ale lui Mojaischi şi Jucovschi nu erau încă cunoscute în Europa. În Europa predomina în acea vreme ideea că dirijabilul este singurul aparat cu care omul se poate înălţa în văzduh, el fiind mai uşor ca aerul. Posibilitatea creării unui aparat mai greu decît aerul, care să se poată ridica de la pămînt, părea lipsită de perspectivă pentru constructorii de atunci.

Este de la sine înţeles ce importanţă deosebită a prezentat zborul lui Traian Vuia din 18 martie 1906 — timp de 12 minute la 2 metri înălţime — pe un aparat mai greu decît aerul, aparat construit chiar de el la Paris.

La cîţiva ani după zborul executat de Vuia, un alt fiu al poporului nostru, zburătorul Aurel Vlaicu, sprijinit de cîţiva muncitori, îşi construieşte un aparat propriu reuşind — într-una din zilele anului 1910 — să-l desprindă de la pămînt.

Faima şi măiestria lui Aurel Vlaicu este bine cunoscută aviatorilor noştri, care îşi amintesc cu drag că în ziua de 6 septembrie 1910, în zborurile de pe cîmpia Cotrocenilor, Vlaicu, dovedind superioritatea de necontestat a aparatului său şi măiestria sa de zbor, l-a întrecut pe aviatorul francez Molla şi pe prinţul Bibescu. În iunie 1912, Vlaicu ia parte la concursul internaţional de la Aspern, lîngă Viena, unde dorinţa de a-şi sluji patria şi de a-i ridica cît mai sus prestigiul l-a ajutat să se claseze primul în cele mai grele probe obţinînd astfel răsunătoare victorii.

Însufleţit de o fierbinte dragoste de patrie, Aurel Vlaicu scria : „Dacă facem o comparaţie cît de vagă între cultura, împrejurările şi mijloacele tehnice ale altor popoare şi starea de lucruri de la noi, putem spune cu oarecare mîndrie că nu sîntem tocmai cei din urmă din punct de vedere al aviaţiei".

Animat de dorinţa de a traversa primul Carpaţii în zbor pe un avion de construcţie romînească, Vlaicu se prăbuşeşte în apropiere de Cîmpina şi moare. Principala răspundere pentru moartea lui Aurel Vlaicu o poartă regimul burghezo-moşieresc care nu i-a creat condiţiile necesare pentru construirea unui aparat nou. lăsîndu-l să încerce trecerea Carpaţilor cu un avion învechit. Lipsa de atenţie a burghezo-moşierimii romîne faţă de realizările lui Traian Vuia şi Aurel Vlaicu în domeniul aviaţiei se împletea cu ploconeala acesteia în faţa apusului.

Vechea aviaţie burghezo-moşierească era unul dintre cele mai caracteristice sectoare unde se făceau escrocherii şi afaceri negustoreşti cu ocazia cumpărării a tot felul de avioane perimate din Anglia, Franţa, Italia. Datorită acestor fapte. primul război mondial a găsit aviaţia romînească nepregătită, cu avioane vechi şi puţine, cu personal insuficient, fără armament, fără piese de schimb, dar cu.. o perfectă organizare pe hîrtie.

Cu 44 de avioane care sosesc în ţară din Franţa în toamna anului 1915, se înfiinţează Corpul de Aviaţie organizat pe trei grupuri a trei escadrile fiecare. Piloţii acestor unităţi, care erau dotate cu material învechit şi demodat, luptînd alături de aviaţia rusă pe frontul din Moldova, au înscris primele fapte de arme în cronica aviaţiei romîneşti. Efortul micii noastre aviaţii din acel timp în lupta împotriva cotropitorilor nemţi este concretizat în cele peste 2500 ieşiri la inamic, 460 lupte aeriene, 27 avioane inamice doborîte. Pe acest front se remarcă activitatea pilotului Mircea Zorileanu, pionier îndrăzneţ al aviaţiei romîneşti. El este primul aviator romîn care realizează năzuinţa lui Aurel Vlaicu reuşind să treacă în zbor Carpaţii. In iunie 1917, Zorileanu trece în două rînduri Carpaţii în zbor de noapte şi bombardează inamicul la Braşov cu un aparat învechit „Farman 40". El este primul aviator romîn care a executat zboruri şi bombardamente de noapte. Acest strălucit pilot al primei generaţii de piloţi romîni moare în 1919, cu trupul zdrobit într-un accident suferit la Bîrlad. Un alt erou al primei generaţii de piloţi romîni a fost plutonierul Muntenescu, care în luptele de la Mărăşeşti, în toamna anului 1917 doboară într-o luptă aeriană două avioane inamice. În altă luptă aeriană inegală de unul contra trei, Muntenescu este rănit şi se prăbuşeşte pe aerodromul Tecuci.

In anii dintre primul război mondial pînă în anul cotiturii de la 23 August 1944, burghezo-moşierimea a transformat din ce în ce mai mult aviaţia, mijloc menit să-i slujească cu docilitate interesele. Aviaţia Romîniei burghezo-moşiereşti nu a fost folosită niciodată pentru îmbunătăţirea şi apărarea vieţii oamenilor muncii.

Numai după eliberarea ţării noastre de către glorioasa Armată Sovietică şi după instaurarea regimului democrat-popular, aviaţia care sub vechiul regim burghez constituia un domeniu uşor accesibil numai fiilor de oameni avuţi, a fost pusă la dispoziţia maselor largi populare şi cu sprijinul acestora a luat o dezvoltare din ce în ce mai mare.

Pe baza folosirii experienţei bogate a Flotei Aeriene a Uniunii Sovietice şi graţie ajutorului frăţesc neprecupeţit dat de Uniunea Sovietică, s-a creat aviaţia noastră militară, de transport, sportivă.

Au crescut considerabil toate ramurile aviaţiei noastre sportive ca : cercurile de aeromodelism, paraşutism, planorism şi zbor cu motor, aviaţia sportivă cuprinzînd mase din ce în ce mai largi de tineri şi tinere. Sub conducerea partidului nostru, Uniunea Tineretului Muncitor îndrumează pionierii şi tinerii din patria noastră să desfăşoare o largă activitate în domeniul aviaţiei sportive.

În patria noastră se acordă o mare atenţie dezvoltării aviaţiei de transport şi utilitare, puse în slujba construirii socialismului. Aviaţia de transport a cunoscut în regimul democrat-popular o mare dezvoltare. În anii primului nostru plan cincinal a crescut considerabil parcul de avioane şi s-au deschis numeroase aeroporturi şi linii aeriene în interiorul ţării cît şi peste hotare. Oamenii muncii se pot deplasa în scurt timp în principalele localităţi ale ţării. In afară de un mare număr de pasageri, importante cantităţi de mărfuri sînt transportate rapid şi în deplină siguranţă pe calea aerului. Aviaţia utilitară se dezvoltă într-un ritm rapid cuprinzînd întrebuinţări multilaterale. Astfel, aviaţia sanitară, expresie a grijii pe care partidul şi guvernul nostru o poartă sănătăţii şi vieţii oamenilor muncii, transportă rapid medici specialişti, bolnavi care au nevoie de intervenţie medicală urgentă, precum şi medicamente — în cele mai îndepărtate colţuri ale ţării. Se foloseşte pe o scară din ce în ce mai largă aviaţia în agricultură şi silvicultură.

În vederea asigurării muncii paşnice de construire a socialismului, pentru asigurarea independenţei şi suveranităţii noastre de stat, partidul şi guvernul au acordat şi acordă o grijă deosebită Forţelor Aeriene Militare. Poporul romîn a încredinţat Forţelor Aeriene Militare ale R.P.R. nobila misiune ca, alături de celelalte arme ale Forţelor noastre Armate, să apere cu vigilenţă cerul patriei noastre dragi.

Sărbătorind Ziua Aviaţiei R.P.R., oamenii muncii din ţara noastră îşi amintesc cu legitimă mîndrie de aportul aviatorilor romîni în lupta dusă împotriva fasciştilor în timpul celui de al doilea război mondial. Intorcînd armele, alături de diviziile armatei romîne împotriva cotropitorilor hitlerişti, Corpul Aerian Romîn, încadrat în Frontul 2 Ucrainian, a executat 4180 misiuni de luptă totalizînd 10.926 ore de zbor la inamic. Exemplul de luptă al glorioşilor înaintaşi, al eroicilor aviatori sovietici însufleţesc pe zburătorii aviaţiei noastre populare în lupta pentru dobîndirea de noi realizări.

Forţele noastre Aeriene Militare îşi îndeplinesc cu cinste misiunea încredinţată de guvern şi popor. Cadrele aviaţiei militare, ieşite din popor, îşi însuşesc cu perseverenţă tehnica nouă reactivă, o mînuiesc cu pricepere. Pe zi ce trece creşte numărul acelora care devin fruntaşi în arta zborului, numărul tehnicienilor fruntaşi, care, prin munca şi spiritul lor inventiv, asigură dezvoltarea tehnicii aviatice.

Prin munca depusă de comandanţi şi de organele politice, cu ajutorul organizaţiilor de partid şi ale U.T.M., personalul navigant şi tehnic din F.A.M. a obţinut în acest an noi şi însemnate succese.

Înalta conştiinţă patriotică, măreţia misiunii căreia îi slujesc — apărarea păcii şi a muncii paşnice constructive — însufleţesc pe fiecare pilot şi tehnician la munca neobosită pentru ridicarea măiestriei sale de luptă, pentru întărirea disciplinei militare.

Cu ocazia sărbătoririi Zilei Aviaţiei din anul acesta, militarii Forţelor Aeriene Militare ale R.P.R. se prezintă în faţa partidului şi guvernului, în faţa poporului nostru muncitor cu noi succese în însuşirea artei zborului, în cunoaşterea la un înalt nivel tehnic a aparatelor din dotare.

Aviatorii Republicii Populare Romîne, piloţii şi tehnicienii nutresc o dragoste fierbinte şi o adîncă recunoştinţă partidului şi guvernului. Ei asigură pe oamenii muncii din patria noastră care construiesc cu succes socialismul că Forţele Aeriene Militare, alături de celelalte arme, stau de strajă să apere munca paşnică, libertatea şi cuceririle revoluţionare.

Un concert al prieteniei

Teatrul de vară „I. V. Stalin" care a adăpostit cele două spectacole date joi şi vineri de Ansamblul artistic al tineretului coreean, era plin.

Acest ansamblu artistic, alcătuit din aproape o sută de persoane, a repurtat frumoase succese atît în Republica Populară Polonă, unde a participat la cel de al V-lea Festival Mondial al Tineretului şi Studenţilor, cît şi în Republica Cehoslovacă. Ansamblul — a cărei conducere artistică este asigurată de Toi Mun Gi, directorul Teatrului de artă de stat din Phenian — cuprinde tineri artişti ai Teatrului de artă de stat din Phenian, ai Filarmonicei de stat, ai studioului de balet „Toi Sîn Hi" ş.a.m.d. şi este în măsură să înfăţişeze în faţa publicului variate aspecte ale activităţii muzicale şi coregrafice din R.P.D. Coreeană, de la dansuri populare la opere naţionale, de la cîntece la lucrări vocal-simfonice de mai mare amploare ale compozitorilor coreeni. Vreme de două ore, sutele de spectatori aflaţi în Teatrul de vară „I. V. Stalin" au asistat la un spectacol dintre cele mai interesante şi atrăgătoare ale ansamblului şi poate că autorul acestor rînduri nu a fost singurul care s-a gîndit în acele momente la poeticul nume pe care-l poartă de fapt Coreea: „Ţara dimineţilor liniştite". Prospeţimea dimineţii se transmitea şi publicului adusă de gingaşele dansatoare sau de cîntăreţii plini de sinceritate. Începînd cu introducerea evocatoare, cu acel solo de clarinet, al cantatei „Cîntecul păcii" compus de Mun Ghen Ok pe versuri de Hon Sun Cer, pînă la biruitoarea lucrare vocal-simfonică „Am învins" de compozitorul Li Men San şi poetul Sek Phal Bon, programul prezentat de Ansamblu era străbătut de acea adiere proaspătă a unei arte cu puternice rădăcini în viaţa şi sufletul poporului.

Într-adevăr, de-a lungul spectacolului am putut vedea strînsa legătură a artei coreene cu viaţa. Iată de pildă, un cîntec luat la întîmplare „Dorike" (numele unei unelte cu care se bate orezul pentru a-i separa grăunţele). În acest cîntec ţăranii povestesc cu hazul învingătorilor cum munceau pe cîmp, în timpul războiului, în ciuda pericolului, treierînd, aducînd apoi orezul populaţiei şi ostaşilor. Şi astfel micul „Dorike" contribuia şi el la luptă, la distrugerea inamicului, la victorie.

Sau, un alt exemplu: „Morambom", cîntec de Kan Chi Cian pe versuri de Ţoi Van Kîn, în care se vorbeşte de odihna oamenilor muncii în parcul „Morambom" din Phenian. În execuţia sopranei Cio Iun Suk, acest cîntec a răsunat plin de bucuria celor care, după muncă, vin să petreacă în frumosul parc scăldat de rîul Tedongan.

În ceea ce priveşte dansurile, se poate spune acelaşi lucru. În forme pitoreşti naţionale, balerini şi balerine evocă însăşi viaţa. Poate că dansul „Trandafirul" (coregraf Li Sek He) este, în această privinţă, cel mai reuşit. Interpretat de o echipă de balerine îmbrăcate în costume menite a sugera frumoasa floare, dansul are un înţeles simbolic: se întîmplă ca şi trandafirii să trebuiască să înfrunte furtuni dar, după ce au trecut prin ele, ies şi mai puternici şi frumoşi. Aşa şi fetele coreene. Războiul le-a pus la grea încercare dar au biruit. În acest dans se vădeşte extraordinara sensibilitate şi în acelaşi timp măiestria dansatoarelor. Totul este pus în slujba expresiei: unduirile corpului ca şi finele mişcări ale degetelor.

Dansatoarele coreene au dovedit odată mai mult sensibilitatea lor în dansul poporului frate chinez „Culesul ceaiului". In sunetele unui acompaniament de orchestră aproape mecanic dar totuşi fin, ele intră una după alta, cu paşi mărunţi, cu iuţi mişcări de evantai. Pe rînd, în mers, fiecare mîngîie uşor planta care a rodit, apoi încep să culeagă ceaiul dar... atenţia le e atrasă de un fluture (prezentat într-un chip ingenios: un flăcău cu o nuia lungă, dintr-un lemn flexibil, în vîrful căreia este aşezat un fluture auriu. Prin mişcări sacadate, flăcăul îi imprimă fluturelui acel tremur specific: „Bătaia aripilor"). Un nou episod plin de haz începe: goana după fluture. Fiecare se avîntă după el şi cu mişcări uşoare ridică evantaiul sub care-l crede prins. Dar... nu-i! Deziluzia momentului nu le face să renunţe însă decît într-un tîrziu cînd din nou, una după alta, cu paşi mărunţi, cu iuţi mişcări de evantai ies din scenă...

Există în dansul acesta o gingăşie, un fin humor care ies într-adevăr din comun!

Evident, programul nu s-a mărginit la aceste două cîntece şi două dansuri. Am putut asculta la început „Cîntecul păcii" — piesă vocal-simfonică în trei părţi („Cîntecul fericirii", „Tinereţea triumfătoare", „Cîntec pentru pace") în care se exprimă bucuria vieţii şi voinţa de pace a poporului coreean. Lucrarea a fost interpretată de cor şi orchestră dirijate de Kim Ghi Dok, artist emerit al R. P. D. Coreene, preşedintele Filarmonicii de Stat, distins cu mai multe ordine pentru merite în domeniul artei. Solist a fost cîntăreţul Ko Dzon-Ik a cărei voce ar cîştiga mult dacă el ar izbuti să înlăture acel vibrato permanent care dăunează expresivităţii.

Ten U Bon, laureat al concursurilor culturale de la Festivalul din Varşovia, a interpretat două cîntece populare („Rîşniţa", „Fazanul") cu vervă, humor; corul de femei, lucrările „Patria minunată" şi „Cucul" iar corul de bărbaţi cîntecul popular „Suibaram nane" (despre entuziasmul ţăranilor cînd văd bogata recoltă ce creşte pe ogoarele ce le-au primit în urma reformei agrare); „Cîntecul construcţiei" (prelucrare după un cîntec popular coreean de Ţoi Su-Don) ca şi „În pădurea întunecoasă" de Svejnikov au fost interpretate de corul mixt.

Desigur multe s-ar mai putea spune despre dansul „Ţăranul şi fata" (interpretat de Pak Hen Dek şi Ten Doc Bon; coregrafia de An Son Hi) sau de „Dansul cu tobele" — unul din cele mai răspîndite dansuri coreene — (coregraf: Tei Di Su), care a fost distins cu premiul III la Festivalul de la Varşovia.

Un succes binemeritat a obţinut dansul cu talgere (coregrafie: Toi Sin Hi) interpretat de frumoasa Hen Den Suk, laureată a concursurilor Festivalului de la Varşovia.

Printre solişti am lăsat înadins în urmă pe violonistul Piak Ko San, care a obţinut premiul I la concursurile culturale de la Varşovia. El a interpretat două piese: Prima „Porumbeii mei" care aparţine compozitorului coreean Hon Su Phio. Cîntînd zborul liber al unor porumbei deasupra Phenianului, exprimă dorinţa de pace a poporului. A doua piesă era cunoscuta „Introducere şi Tarantella" de Sarasate. Piak Ko San are un sunet frumos, moale, cald (deşi instrumentul pe care cîntă nu este dintre cele mai bune) care-i furnizează un excelent material pentru făurirea imaginilor artistice. Dar arta sa nu se opreşte la atît. Piak Ko San vădeşte o sensibilitate şi o inteligenţă muzicală deosebită, o tehnică măiastră, ilustrate, între altele de puritatea intonaţiei în cele mai dificile pasaje, în flageolete, duble corzi (ş.a.m.d.). Evident nu-ţi poţi forma o părere justă despre un violonist din două lucrări, chiar dacă ele sînt interpretate cu înţelegerea şi fineţea cu care violonistul coreean a tălmăcit piesele din program. Tocmai de aceea aşteptăm prilejul de a-l asculta pe Piak Ko San şi în alte lucrări din marele repertoriu clasic şi nu ne îndoim că va fi spre desfătarea noastră.

Piak Ko San, ca şi alţi solişti de altfel, a fost acompaniat la pian într-un chip într-adevăr remarcabil de tînăra pianistă Paik Un Bok, o natură foarte muzicală.

Primele manifestări ale Ansamblului artistic al tineretului coreean s-au bucurat de o primire călduroasă din partea publicului care mulţumea tinerilor artişti nu numai pentru frumosul spectacol ci şi pentru faptul că a închinat concertele sale aniversării a 11 ani de la eliberarea patriei noastre şi le-a considerat omagii adresate de poporul coreean poporului nostru pentru ajutorul dat în clipele grele prin care a trecut. Astfel concertele artiştilor coreeni au fost adevărate manifestări ale prieteniei celor două popoare înfrăţite.

C. TEODORIU

O scenă din timpul spectacolului

A apărut: Nr. 8 — august 1955

„TÎNĂRUL LENINIST"

Revistă editată de Comitetul Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Cuprinde:

* * * Poporul romîn — făuritorul istoriei sale.

LECŢII ŞI CONSULTAŢII

M. NOVICOV: Rolul literaturii în educaţia comunistă a tineretului.

I. DRAGOMIR: Ridicarea nivelului de cunoştinţe tehnice al tineretului — una din sarcinile principale ale organizaţiilor U.T.M.

VIAŢA U.T.M.

GH. LUPAŞCU: Toată grija îndrumării organizaţiilor utemiste săteşti.

I. CARP: Să asigurăm din vreme deschiderea şi buna funcţionare a învăţămîntului politic de organizaţie.

PROBLEME INTERNAŢIONALE

C. ROMAN: „Viitor atomic", nu „Război atomic"!

SĂ NE CUNOAŞTEM PATRIA

I. POPOVICI: Frumuseţile şi bogăţiile văii Jiului.

CRITICĂ şi BIBLIOGRAFIE

* * * Colţul prietenilor cărţii.

De vînzare la toate librăriile şi chioşcurile. Abonamentele se pot face la toate oficiile poştale, la factorii poştali şi la difuzorii voluntari din întreprinderi, instituţii şi şcoli.

Preţul abonamentelor: Pe 1 an, 21 lei; pe 6 luni, 10,50 lei; pe 3 luni, 5,25 lei.

Apare lunar

Preţul unui exemplar 1,75 lei

Deschiderea expoziţiei de grafică olandeză

Sîmbătă la amiază a avut loc la Muzeul de Artă al R.P.R. deschiderea expoziţiei de grafică olandeză din secolul XVII. Aproape 150 de gravuri şi desene ale celor mai de seamă pictori şi gravori ai Olandei, majoritatea contemporani ai lui Rembrandt, reprezintă în expoziţie arta plastică olandeză în perioada Renaşterii. Sînt expuse lucrări aparţinînd unor artişti premergători lui Rembrandt ca: Hendrick Goltzius, Jan Pietersz Saonredam, Esaias I van de Velde, Hendrick Goudt, Jan II van de Velde, apoi lucrări ale lui Rembrandt, Harmensz van Rijn şi ale contemporanilor săi Hendrick Hondius cel Bătrîn, Cornelis Visscher, Jan de Visscher, Pieter de Laer, Karol Dujardin, Cornelis Boga, precum şi operele celor care au urmat epocii lui Rembrandt ca: Allbert Cuyp, Frederick Bloemaert, Iacob van Ruisdael, Romeya de Hooghe Jan Luyken şi alţii.

La deschiderea expoziţiei au luat parte academicieni, artişti plastici, critici de artă, oameni de cultură.

INFORMAŢII

Zilele acestea a părăsit Capitala îndreptîndu-se spre R.P.F. Iugoslavia delegaţia romînă care va participa la Tîrgul internaţional de mostre de la Zagreb, important centru industrial.

Delegaţia este condusă de tov. Mauriciu Novac, locţiitor al ministrului Comerţului Exterior.

★

Intreprinderea „Loteria" a introdus în mai multe regiuni ale ţării sistemul de loterie sătească „LOZ ÎN PLIC" cu plata cîştigurilor pe loc.

Acest sistem funcţionează în regiunile: Arad, Cluj, Oradea, Autonomă Maghiară, Iaşi, Ploeşti, Piteşti, Bîrlad, Craiova, Stalin şi Bucureşti, urmînd ca în scurt timp să fie introdus şi în celelalte regiuni ale ţării.

(Agerpres)

Pe şantierul hidrocentralei de la Bicaz

Pe şantierul hidrocentralei „V. I. Lenin" de la Bicaz, munca plină de avînt a constructorilor nu conteneşte nici o clipă. La tunel-intrare sau ieşire, minerii dau lupta cu stîncile. In alte sectoare, maşinile lucrează zi şi noapte pentru a îmblînzi furia Bistriţei şi a o transforma într-o puternică forţă hidroenergetică.

In fotografie: In groapa barajului hidrocentralei un grup de topometrişti în plină activitate.

Mai multă atenţie calificării tineretului

Pe comunistul Buligescu Alexandru l-am găsit la bancul de lucru. În jurul său, 3 tineri priveau atenţi mişcările iscusitului meşter.

In sector tovarăşul Buligescu este considerat ca un părinte al tineretului. La el tinerii s-au obişnuit să vină oricînd au cîte ceva de rezolvat, fie chiar unele lucruri mărunte. Utemistele Stroe Maria şi Chirilă Maria nu sînt decît de cîteva săptămîni în întreprindere. Ele însă s-au obişnuit să vină la meşterul inovator să-l întrebe ceea ce nu cunosc:

— Cum să fac mai uşor piesa asta, tovarăşe Buligescu? Ce părere aveţi cum am finisat-o?

Tovarăşul Buligescu nu se lasă însă tot timpul întrebat. Din cînd în cînd, îl vezi îndreptîndu-şi paşii spre locul de muncă al vreunui tînăr.

— Aici n-ai ajustat îndeajuns de bine. Este mai bine aşa, îl auzi deseori vorbindu-le.

E drept că sînt mulţi, dar pentru fiecare îşi găseşte timp să se ocupe îndeaproape. Examenul de sfîrşit de an n-a fost numai o bucurie a elevilor, ci şi a tovarăşului Buligescu. Ucenicii săi au dat cele mai reuşite probe practice. Ioniţă Alexe a plecat de curînd în vacanţă. Într-una din zile, el i-a scris meşterului.

„Dragă nene Sandule,

Nu a trecut decît o săptămînă decînd am plecat de lîngă d-voastră. Nici nu vă închipuiţi însă cu cîtă nerăbdare aştept ziua cînd va trebui să încep lucrul. Vă mulţumesc pentru grija ce mi-o purtaţi. Ziua cînd voi da primul panson confecţionat în întregime de mine va fi o sărbătoare şi un merit pentru d-voastră ca tovarăş care mă ajutaţi să devin un bun muncitor. Vă urez sănătate şi succes în muncă. Ioniţă Alexe — Constanţa".

— În special, Ioniţă şi Ungureanu, spune meşterul, sînt băieţi cu care nu mi-e ruşine. Se vor forma ca lucrători de nădejde şi poate, cine ştie, dacă nu mă vor întrece.

...Locul de muncă al brigăzii condusă de strungarul inovator Marin Bărbat îl găseşti repede în sectorul 2. Istoria acestei brigăzi de-abia în această perioadă se scrie.

Începutul muncii în brigadă n-a fost lipsit de greutăţi. In brigadă au intrat tineri de 17-19 ani care au terminat anul acesta şcoala de calificare. Tovarăşul Marin Bărbat s-a ocupat cu răbdare de fiecare în parte învăţîndu-i cum se lucrează cu dispozitivul. Ajutorul dat n-a fost în zadar; tinerii au crescut repede punînd stăpînire pe maşini. Utemiştii Oprea Virgil, Munteanu Dumitru, Nicolae Popa şi Maraloiu Dumitru lucrează acum cu dispozitivul aproape la fel ca tovarăşul Marin Bărbat.

Intenţiile bune nu pot fi rezolvate fără perseverenţă

Vorbind despre preocuparea comitetului organizaţiei de bază U.T.M. de la I.M.U.-Medgidia pentru calificarea tineretului şi a însuşirii din plin a tehnicii noi, tovarăşul Nicolae Nichifor, secretarul comitetului, n-a uitat să amintească despre faptul că în întreprindere funcţionează două cursuri de minim tehnic.

În sectorul doi unde el indicase că există o experienţă pozitivă în direcţia funcţionării cursului de minim tehnic am făcut cunoştinţă cu maistrul utemist Bucur Florin. „Cursul nu mai funcţionează însă de mai bine de o lună" — îmi spuse el cu un ton mîhnit.

La sectorul cinci, cursul de minim tehnic cu electricienii, de care răspunde tov. inginer File Nicolae, nu s-a mai ţinut de anul trecut.

Despre preocupările în domeniul calificării tineretului trebuie amintit şi faptul că de curînd în grupele sindicale s-a discutat problema ajutorării de către fruntaşii în producţie a tinerilor mai puţin calificaţi. Aceasta e un lucru bun. Numeroşi muncitori au cerut în aceste şedinţe să li se repartizeze cîte un tînăr în grijă, pe care să-l ajute permanent în direcţia îmbogăţirii cunoştinţelor profesionale. În primele săptămîni acest sistem a dat unele rezultate.

Neexistînd însă o preocupare susţinută în această direcţie, în special din partea comitetului organizaţiei de bază U.T.M., primii paşi deşi au fost făcuţi, totuşi nu s-a mers prea departe. Părerea dăunătoare „că am făcut totul" a făcut ca de ridicarea nivelului calificării tinerilor să nu se mai intereseze nimeni.

O mare parte din numărul total al muncitorilor de la I.M.U.-Medgidia o formează tineretul. De calificarea lui, condiţie importantă în lupta pentru îndeplinirea sarcinilor, depinde îndeplinirea întocmai şi la timp a planului de producţie.

In ultimii ani, la I.M.U.-Medgidia numeroşi tineri muncitori şi-au îmbogăţit în mod substanţial nivelul cunoştinţelor profesionale. Din rîndurile lor s-au ridicat inovatori ca Marin Bărbat, vestit azi în întreaga ţară, raţionalizatori ca Marin Gheorghe şi Codreanu Gheorghe, strungari ca Mubin Ismail, Ştefan Constantin, Szabo Vladimir, frezori ca Barbeş Nicolae şi alţii, tineri cu care întreprinderea se mîndreşte pe bună dreptate. Cu toate acestea numărul tinerilor care obţin rezultate însemnate în producţie nu a crescut în mod satisfăcător. Principala sarcină a Comitetului U.T.M., aceea de a face ca în urma îmbogăţirii cunoştinţelor profesionale întregul tineret de aici să se situeze în fruntea întrecerii, a fost dată uitării.

O mare parte dintre tinerii întreprinderii sînt veniţi de pe băncile şcolilor profesionale sau sînt dintre acei care au urmat şcoala de calificare din uzină. Trebuie spus însă că ei nu au fost sprijiniţi cu temei pentru a-şi ridica necontenit nivelul calificării. Conducerea întreprinderii, comitetul sindical şi cel al organizaţiei de bază U.T.M. au considerat că odată cu intrarea lor în producţie totul a fost rezolvat. Practica a dovedit însă cît de dăunător este un asemenea sistem de a gîndi. Problema ridicării nivelului calificării muncitorilor, în special al celor tineri, e veche în întreprindere şi îndeosebi la sectorul doi. Ea s-a discutat de mai multe ori. Formalismul şi munca sgomotoasă, de paradă şi-au făcut însă loc. Cu nimic nu este însă justificată această atitudine deoarece în anumite perioade, întreprinderea duce lipsa mîinii de lucru calificate, capabilă să dea naştere unui avînt general luptei pentru sporirea producţiei şi productivităţii muncii. Între conducerea sectorului şi biroul organizaţie de bază U.T.M. nu există o colaborare în scopul îmbunătăţirii muncii de calificare a tineretului.

Cum cu o floare nu se face primăvară, tot aşa nici la I.M.U.-Medgidia cu un număr restrîns de muncitori lupta pentru îndeplinirea sarcinilor de plan nu va putea obţine noi şi însemnate succese. De acest lucru trebuie să ţină seama comitetul organizaţiei de bază U.T.M.

Acum, cînd în majoritatea întreprinderilor industriale se dă bătălia pentru îndeplinirea cincinalului înainte de termen, comitetul organizaţiei de bază U.T.M. de aci, este dator să ceară neîntîrziat sprijinul organizaţiei de partid şi al direcţiunii pentru aplicarea măsurilor care vor duce la înviorarea ridicării nivelului calificării tineretului. Înlocuirea formelor de muncă bătrîneşti, greoaie cu o muncă interesantă, bogată în conţinut va face ca în scurt timp tineretul de aci să-şi dea din plin contribuţia sa la îndeplinirea sarcinilor de plan. Reorganizarea pe baze solide a celor două cursuri de minim tehnic, aplicarea în mod perseverent a iniţiativei grupei sindicale nr. 19 de la uzinele „21 Decembrie" din Capitală de ajutorare a celor rămaşi în urmă iată numai cîteva direcţii în care este necesar să-şi îndrepte privirea comitetul U.T.M.

Înlăturarea nepăsării ce domneşte aici în direcţia ridicării nivelului profesional al tineretului şi a lipsurilor grave ce se manifestă încă sînt sarcini care se cer grabnic duse la îndeplinire.

C. ANDREESCU
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Constanţa

Adunarea generală a Asociaţiei Juriştilor din R.P.R.

Sîmbătă s-au deschis în aula Facultăţii de ştiinţe juridice din Capitală, lucrările primei adunări generale a Asociaţiei Juriştilor din R.P.R.

La lucrările adunării generale iau parte 232 de delegaţi din Capitală şi provincie.

La deschiderea lucrărilor au fost de faţă tovarăşii Gh. Diaconescu, ministrul Justiţiei şi Alexandru Voitinovici, preşedintele Tribunalului Suprem al R.P.R.

Cuvîntul de deschidere a adunării a fost rostit de tov. Stelian Niţulescu, preşedintele Asociaţiei Juriştilor din R.P.R.

În cursul şedinţei de sîmbătă, tov. Nicolae Simion a prezentat darea de seamă a Consiliului Central asupra activităţii asociaţiei. A urmat raportul Comisiei de revizie.

Tovarăşul Petre Belle, decanul Facultăţii de ştiinţe juridice din Bucureşti, a expus referatul intitulat „Unele probleme ale dreptului nostru democrat-popular privitoare la întărirea alianţei dintre clasa muncitoare şi ţărănimea muncitoare"

Referatul „Sarcinile juriştilor pentru apărarea şi dezvoltarea proprietăţii socialiste" a fost prezentat de generalul maior Ilie Moisescu.

Rapoartele şi referatele au fost urmate de discuţii.

Tov. av. Mihail Mayo a prezentat apoi proiectul de statut al Asociaţiei.

Lucrările adunării generale continuă astăzi.

In luptă cu apele

Într-o noapte, apele...

Iarăşi sună toaca?

A cîtea oară în noaptea aceasta?

A cîtea noapte în şirul celorlalte?

Auziţi vuietul îndepărtat? Cresc apele Prutului! Pe dealuri încep să se învălmăşească umbre nenumărate. Sînt oamenii care se strîng din Grozeşti, Sălăgeni, Măcăreşti, Colţu Cornii — ca într-o imensă armată, să stăvilească apele Prutului, unite pe-alocuri cu ale Jijiei.

Şi cuvintele zboară cu repeziciunea vestei care a înfiorat oamenii şi cîmpurile ameninţate de ape.

— Cresc apele la „Grădina veche!"

— Haideţi, la Bahna, să nu inunde grînele!

— Să nu se prăpădească păpuşoiul!

Şi cuvintele capătă fierbinţeala focurilor puternice, sudează inimile şi le călesc sub ciocanul primejdiei.

În Sălăgeni, utemistul Axinte Alexandru a pornit din poartă-n poartă să cheme oamenii la împotrivire faţă de ameninţarea apei.

LUPTA

Mai întîi o rachetă luminoasă a brăzdat cerul în direcţia satului: grănicerii anunţau că apele Prutului cresc iarăşi. Cei de la comandamentul de prevenire a inundaţiilor au dat alarma în sat. Ieşeau tineri şi bătrîni, fete şi neveste, copii — cu toţii porneau în puterea nopţii, spre malurile ameninţate de ape. Vijiia Prutul tulbure, apele creşteau ameninţătoare şi de undeva, din pădurea în care începuseră să pătrundă şuvoaiele, ieşeau speriaţi iepurii.

În toate sectoarele satului, la Giurgica Ceada Pruteţului, la Grădina Veche, pretutindeni s-au strîns pompierii voluntari şi oamenii organizaţi pe echipe. Deputaţii comunişti Fînaru Gh. şi Sighidin Vasile sînt printre oameni, alături de ei. Şi aici, la primejdie, se face auzit cuvîntul lor de îmbărbătare şi aici se face simţită munca lor — exemplu pentru ceilalţi. În front cu ei, umăr la umăr, s-au adunat locuitorii. Sînt aici comunistul Matei Ion, Nicu Savin, C. Zota, Plop Gh., Ion Lipşa, Frunzele Ion, utemiştii Dumitru Dobre şi Ion Zota, sînt zeci şi zeci de oameni care au venit la malul apei.

Tovarăşa Lucreţia Nicolae a intrat pînă la brîu în apă.

— E şi pămîntul meu ameninţat — spune ea.

Nu dă înapoi nici Maria Pentel şi nici fetele nu lipsesc de la malurile Prutului. Ajutorul lor e căutat de toate echipele: ele cară cu covăţele şi găleţi pămîntul pentru consolidarea malurilor. În calea apei care creşte vuind, se înalţă o stavilă de oameni cu muşchii încordaţi, cu voinţa de oţel.

— E şi pămîntul meu, e şi al meu şi al meu...

Aşa ceva nu putea să audă un moşier într-o situaţie asemănătoare dinainte de 23 August 1944, şi nici oamenii n-ar fi ieşit la lupta împotriva apelor. Valurile apei ar fi întîlnit valurile mîniei şi urei celor mulţi, s-ar fi unit, iar grînele moşiereşti duse ar fi fost pe unda valurilor.

Acum oamenii mai ştiu un lucru: grîul lor e în aceeaşi măsură aşteptat de muncitorii care le dau unelte, care le trimit maşini şi tractoare. Cîte sute de oameni aşteaptă pîinea din lanurile acestea? In faţa apei toţi au devenit un singur om cu o singură inimă şi cu o singură vrere.

La „Podul lui Niţă", unde Prutul a crescut cu 2 m. in 6 ore, dau ajutor şi grănicerii. E grea munca, ţînţarii nu-ţi dau nici o clipă pace dar au uitat de toate. Stăruie un gînd în mintea tuturor: să salvăm griul! Să n-ajungă apa la porumb! Şi, de la o vreme începe să treacă din gură-n gură: „La Giurgica malul a fost consolidat! Acolo nu mai e pericol". „Şi la „Grădina Veche" începe să se potolească apa"! Şi cuvintele au darul de a răcori feţele, de a destinde nervii. Luna păleşte şi de undeva, din mărginile zării, se ivesc zorii risipind ceaţa nopţii şi încîlcind-o între sălciile şi plopii de pe maluri. Parcă s-a mai potolit şi Prutul... Grînele sînt salvate.

SECERIŞUL

De la 26 iunie, din noaptea primei alarme, clipă de clipă, timp de trei săptămîni, s-au ridicat oamenii să înfrîngă Prutul şi Jijia, ploile şi torentele care ameninţau recoltele. Noaptea la malul apei, ziua la seceriş — nopţi nedormite, zile de muncă. Şi uneori, parcă odată cu apele, veneau şi îndoiala şi descurajarea: cum să mai stea în calea unui asemenea puhoi?

Dar au venit zilele treierişului să încunuze truda de pînă atunci a oamenilor. Unii au strîns 2200 kg. grîu la hectar, alţii şi cîte 3200 kg. Arat cu tractorul, pămîntul a trebuit să dea mai mult rod. 850 hectare de păioase au fost salvate de inundaţie! Cîtă pîine se poate face din aceste grîne!

La recoltare şi treieriş comuna Grozeşti a fost fruntaşă pe raion. Pe cine să lauzi anume? N-a fost un om, n-au fost doi, ci toţi s-au ridicat ca unul singur. Şi aceasta e firesc. Era o datorie pe care, conştienţi, ei înşişi şi-au impus-o. Răspunderea pentru pîine e mare.

ALTE NOPŢI, ALTE GRIJI

A mai bătut toaca de alarmă şi în alte nopţi şi cornul utemistului Axinte a mai sunat în Sălăgeni să strîngă oamenii împotriva apelor dezlănţuite. Luna a mai luminat cu majestuoasă nepăsare încă multe nopţi valurile înspumate care veneau mînioase. Oamenii s-au împărţit: unii la arie, la treieriş, alţii la malurile şubrede. Într-o vreme se linişti se Prutul. Apoi a venit iarăşi vijelios tîrînd butuci şi pietre.

S-a apropiat de porumb, de floarea-soarelui...

Îi cuprindea pe oameni amărăciunea cînd vedeau apele apropiindu-se de lanuri. Are porumbul cîte patru ştiuleţi pe fir şi este înalt de nu se vede omul călare din mijlocul lui. Aşa recoltă frumoasă n-a mai fost de mult. Şi-acum, să o lase pradă Prutului?

Şi s-a-ncins iarăşi lupta...

Unii mai zic: „dacă mai vine Prutul, ori dacă mai plouă, nu-i mai putem ţine piept". Dar se ridică împotrivirea în inima oamenilor. Şi nu numai în inimă: fiecare clipă a fost folosită pentru organizarea luptei, pentru luptă. S-a întărit comandamentul de prevenire a inundaţiilor, au fost refăcute echipele pe sectoare, responsabilii şi-au strîns oamenii, fetele au venit iarăşi cu covăţelele şi cu căldările să aducă pămînt, flăcăii au tăiat crengi, au făcut faşine...

ORA PRINZULUI

A ieşit o clipă soarele.

De-asupra dealurilor s-au strîns iarăşi norii încărcaţi şi ameninţători. Un vînt slab trece pe de-asupra porumbului şi se pornesc foşnete uşoare ca o şoaptă îngrijorată. Apele cresc iarăşi. Pe cărările spre mal e iarăşi, în fiecare clipă, acelaşi du-te-vino, aceeaşi forfotă. E ora prînzului. Oamenii trec de la mal spre casă, să mănînce, alţii merg într-acolo. Apar mai întîi cîte doi, trei bătrîni. Îşi amintesc că aşa puhoi de ape n-a mai fost din 1929. Atunci n-a putut fi salvat nimic şi satele au fost inundate. Fetele cu obrajii roşii de muncă şi ploi, cu părul răvăşit sub basmale şi cu picioarele încă umede de apă îşi păstrează voia bună, în ciuda oboselii.

Vreunui flăcău care vine dinspre sat — schimbul doi, cum spun ei — îi aruncă din fugă: „Acum te-ai sculat! Şi vii cu mîinile în buzunare! Vezi să nu laşi Prutul să urce peste malul înălţat de noi!

Un flăcău spune că nu se mai duce acasă. Rămîne pînă seara acolo.

— Nu mergi la masă, moş Ioane?

— Mi-a adus baba acum de mîncare. Nu mai merg. Şi în ceasul acesta de răgaz oamenii sînt sgîrciţi la vorbă, cuvintele se-ncrucişează cu iuţeală — scurte şi răspicate, dezvăluind hotărîrea oamenilor de-a învinge apele.

Cîte nopţi nedormite, în luptă cu apele şi ţînţarii, cu oboseala şi grija? ...Şi oamenii trec mai departe. In urma lor rămîne porumbul cu foşnetul slab care sub cerul înourat parcă întreabă: „Au să mă salveze oamenii?".

★

Plecasem de-o zi din Grozeşti. Eram într-un sat din apropiere. Mă trezse în zori o ploaie care bătea furioasă în geamuri. Norii coborîseră jos, jos, de-asupra dealurilor.

Plouase toată noaptea. Gîndul mi-a zburat spre Grozeşti, spre oamenii alături de care petrecusem cîteva momente de luptă îndîrjită. Mi s-a strîns inima. Oare au fost învinşi? Oare au mai putut ţine piept Prutului şi de data aceasta? Ce-au făcut toată noaptea? Mi se părea că aud glasul învolburatelor ape, mi se părea că sînt în faţa valurilor care trec peste maluri.

Un grănicer, care tocmai venea din Grozeşti, mi-a spus că toată noaptea au stat oamenii de strajă apelor. Intraseră unii pînă la brîu în apă. Dar tot au învins! Apele n-au trecut spre porumb!

FLORENŢA ALBU

Produse romîneşti la tîrgul de la Plovdiv

Sîmbătă la amiază a părăsit Capitala delegaţia guvernamentală a R.P.R. care va participa la deschiderea celui de al 16-lea Tîrg internaţional de mostre de la Plovdiv (R. P. Bulgaria).

La Tîrgul internaţional de mostre de la Plovdiv, ţara noastră expune produse din toate sectoarele economiei naţionale. Produsele romîneşti vor fi prezentate într-un pavilion construit în stil arhitectonic romînesc, pe o suprafaţă de 1.200 m.p. Pentru produsele industriei noastre a fost de asemenea rezervată o suprafaţă de 900 m.p. sub cerul liber. Din întreaga suprafaţă, 40 la sută va fi rezervată produselor industriei metalurgice, energetice şi chimice.

Terenurile sub cerul liber vor fi ocupate de exponatele industriei grele.

Un loc important este rezervat maşinilor şi utilajelor petrolifere şi produselor industriei noastre electrotehnice.

Pe calea ferată de lîngă pavilion va fi prezentată o locomotivă, un vagon de pasageri, un vagon basculant, un vagon cisternă, un vagon de marfă de 50 tone şi un vagon descoperit cu platformă.

În standurile industriei uşoare se va expune un bogat sortiment de ţesături de lînă, bumbac, in şi mătase de diferite culori, confecţii pentru copii şi adulţi, articole de piele, precum şi costume naţionale, covoare etc.

Conferința de presă a tinerilor oaspeți sosiți la Moscova

MOSCOVA 3 (Agerpres). — TASS transmite: La 2 septembrie a avut loc la Moscova o conferință de presă pentru ziariștii sovietici, la care au luat cuvîntul tinerii oaspeți din Italia și Spania care au făcut o călătorie prin U.R.S.S. Ei au venit în Uniunea Sovietică de la Varșovia, unde au participat la Festivalul Mondial al Tineretului și Studenților.

La această conferință de presă, conducătorul delegației italiene din care fac parte tineri catolici, socialiști și comuniști, a dat citire unei declarații semnate de toți membrii delegației.

„În Uniunea Sovietică, se spune în declarație, ne-am găsit într-o atmosferă cu totul nouă pentru noi, unde cuvîntul „prietenie" are o semnificație deosebit de concretă și care merge direct la inimă. Fiecare zi petrecută în U.R.S.S. ne-a convins cît de adîncă și de răspîndită este aici năzuința de pace...

În declarație se subliniază în continuare că „Uniunea Sovietică năzuiește în mod activ spre pace și duce o politică în spiritul conferinței de la Geneva".

În timpul călătoriei noastre prin U.R.S.S., declară tinerii italieni, ne-am întîlnit cu delegațiile germană, suedeză, franceză, indiană și cu alte delegații, precum și cu grupuri de turiști — și am înțeles cît de mare este dorința popoarelor de a se cunoaște reciproc. Am fost plăcut surprinși de interesul pe care îl manifestă tineretul sovietic pentru sportul din Italia.

În preajma vizitei lui Adenauer la Moscova

BONN 3 (Agerpres). — Pe măsură ce se apropie data vizitei cancelarului Adenauer la Moscova, în Germania occidentală se precizează tot mai mult un curent puternic de opinie în favoarea normalizării relațiilor dintre Republica Federală Germană și Uniunea Sovietică. Acest curent este sprijinit de numeroși reprezentanți ai cercurilor comerciale care consideră importantă stabilirea și dezvoltarea unor relații comerciale normale între Germania occidentală și U.R.S.S.

Ziarul burghez „Der Volkswirt" subliniază într-un articol că, în ce privește relațiile comerciale, Germania occidentală nu mai poate avea „o atitudine negativă față de U.R.S.S., care este partenerul comercial al Germaniei de răsărit".

Se înțelege de la sine — scrie ziarul — că tratativele pe care le va purta la Moscova cancelarul federal sînt o chestiune pur politică și că nu este vorba doar de încheierea unui acord comercial și de a se întoarce acasă. Dar și chestiunea economică (adică stabilirea legăturilor economice și comerciale — N.R.) poate contribui la slăbirea încordării politice și la îmbunătățirea relațiilor germano-sovietice. Ziarul consideră că stabilirea oficială a contactului diplomatic între Republica Federală Germană și Uniunea Sovietică ar putea fi precedată de deschiderea unor reprezentanțe comerciale. „Der Volkswirt" consideră în legătură cu aceasta că volumul comerțului vest-german cu Uniunea Sovietică poate fi sporit și că cota-parte a produselor sovietice în comerțul exterior german trebuie să crească.

Tîrgul internațional comercial de la Zagreb

ZAGREB 3 (Agerpres). — TASS transmite: La 2 septembrie s-a deschis Tîrgul internațional comercial de la Zagreb la care participă 22 de țări din Europa, Asia și America.

După pavilionul iugoslav, cel mai mare pavilion este cel al Uniunii Sovietice în care sînt prezentate pe larg utilaj minier, utilaj de transportat și ridicat, strunguri pentru tăierea metalelor, autocamioane, mașini agricole, aparate optice și de măsurat, motoare electrice etc.

În ziua deschiderii expoziției, pavilionul sovietic a fost vizitat de Edvard Kardelj, vicepreședinte al Vecei Executive Federative și Vladimir Bakarici, președintele Adunării din Croația. Mulți dintre cei care au vizitat expoziția au făcut însemnări în registrul de impresii, ca de pildă: „Acest pavilion lasă o profundă impresie și dovedește nivelul ridicat al dezvoltării industriale a U.R.S.S. El va exercita o puternică influență asupra apropierii dintre Iugoslavia și Uniunea Sovietică. Urez poporului sovietic și mai multe succese în dezvoltarea viitoare a țării sale".

Atrag atenția vizitatorilor pavilioanele țărilor de democrație populară — Poloniei, Cehoslovaciei, Romîniei, Ungariei și Republicii Democrate Germane.

Țările Europei și Americii, precum și Japoniei, Indiei și Egiptului prezintă exponate interesante.

Expoziția va dura pînă la 13 septembrie.

Dezvoltarea învățămîntului superior în Iugoslavia

BELGRAD 3 (Agerpres). — TASS transmite: În prezent în școlile superioare din Iugoslavia învață aproximativ 60.000 de studenți. Statul acordă un mare ajutor studenților, le asigură cele mai bune condiții pentru învățămînt. Anul trecut aproximativ 9.000 de studenți primeau bursă. Școlile superioare din Iugoslavia mai întîmpină însă dificultăți. Ele resimt mai ales lipsa de cadre didactice.

În ultimii zece ani școlile superioare din Iugoslavia au fost absolvite de aproximativ 40.000 de studenți. Numai anul trecut au primit diplome 7.255 de studenți dintre care 2.997 femei.

Tratativele anglo-greco-turce

LONDRA 3 (Agerpres). — La Londra continuă tratativele dintre miniștrii Afacerilor Externe ai Angliei, Greciei și Turciei în problemele militare și politice ale zonei răsăritene a Mediteranei, inclusiv Ciprul. În cadrul tratativelor, ministrul Afacerilor Externe al Turciei, Zorlu, a respins propunerea ministrului Afacerilor Externe al Greciei, Stefancpulos, care a insistat ca populației Ciprului să i se acorde dreptul de autodeterminare, cu specificația însă ca în cazul transferării către Grecia a suveranității asupra Ciprului, acolo să fie menținută baza militară engleză. Zorlu s-a pronunțat pentru menținerea statutului actual al Ciprului ca colonie engleză și a adăugat: „Dacă ar fi vorba de trecerea insulei în alte mîini, atunci ea trebuie să treacă la Turcia".

Tratativele au fost întrerupte, urmînd să fie reluate la 6 septembrie. După cum subliniază agenția Reuter, acest lucru a fost determinat de faptul că miniștrii nu au ajuns la o înțelegere în problema Ciprului și că în timpul întreruperii ei intenționează să ducă tratative neoficiale secrete.

„Oamenii noștri trebuie să viziteze Rusia..."

Declarația senatorului american Ellender

VIENA 3 (Agerpres). — TASS transmite: După cum anunță Agenția austriacă de presă, senatorul democrat american Ellender, care se află la Viena, s-a pronunțat pentru extinderea comerțului și un schimb mai intens de delegații între S.U.A. și Uniunea Sovietică.

Ellender, care a vizitat Polonia, Uniunea Sovietică, Romînia și Ungaria a declarat: „Impresiile mele se deosebesc simțitor de cele pe care le culesesem anterior din informațiile Departamentului de stat al S.U.A. Am văzut suficient și am stat suficient de vorbă cu oamenii pentru a mă convinge că ei nu vor nicidecum război". Este necesar, a spus în continuare senatorul, să extindem schimbul de delegații. Oamenii noștri trebuie să viziteze Rusia fără intenția de a ridiculiza sau critica metodele ei, ci animați de dorința de a le studia și de a face propuneri. Delegații sovietice trebuie de asemenea să viziteze America și să aibă prilejul să vadă tot ce vor dori, în afara secretelor noastre.

O ofertă americană adresată Libanului

BEIRUT 3 (Agerpres). — TASS transmite: După cum anunță ziarul „Al-Djarida", S.U.A. au informat Ministerul Afacerilor Externe al Libanului că sînt gata să acorde țărilor arabe armament „în condiții avantajoase". În schimb, scrie ziarul, S.U.A. cer ca țările arabe să adere la așa-numita organizație „defensivă" a Orientului Mijlociu, de sub egida S.U.A.

Represalii împotriva țăranilor răsculați în Columbia

MONTEVIDEO 3 (Agrepres). — TASS transmite: Ziarul „El Siglo" relatează despre creșterea mișcării țărănești în Columbia. Detașamente țărănești, care luptă împotriva trupelor guvernamentale pentru pămînt și drepturile lor, dau lovituri serioase unităților armate, provocîndu-le mari pierderi.

Guvernul lui Rojos Pinilla, încercînd să înăbușe mișcarea țărănească, ia măsuri sîngeroase de represalii împotriva răsculaților. După cum arată ziarul, 8 districte din departamentele Tolima și Cundinamarca au fost declarate „zone de operațiuni militare". În districtul Sumaras aviația guvernamentală bombardează zilnic localitățile cu bombe cu napalm, distrugînd casele de locuit, școlile, semănăturile. Trupele trimise în mai multe localități în apropiere de Bogota au împușcat și torturat locuitorii, s-au dedat la abuzuri și jafuri.

Lucrători sovietici din construcția de locuințe invitați în S. U. A.

WASHINGTON 3 (Agerpres). — TASS transmite: Recent, Asociația națională americană a constructorilor de case de locuit a adresat, prin intermediul ambasadei U.R.S.S. la Washington, guvernului sovietic invitația de a trimite în Statele Unite în octombrie a.c. un grup de lucrători sovietici din construcția de locuințe pentru a lua cunoștință de casele de locuit americane și pentru a studia tehnica modernă de construcții în Statele Unite.

Asociația a invitat un grup alcătuit din șase reprezentanți sovietici, care să sosească în Statele Unite la 3 octombrie — data deschiderii oficiale a noului centru național de locuințe din Washington, construit de această asociație. Delegației sovietice i se va propune să viziteze o serie de orașe din Statele Unite.

Răspundem la întrebările cititorilor

Ce este Uniunea Interparlamentară

Între 25—31 august 1955 s-au desfășurat la Helsinki lucrările celei de a 44-a conferințe a Uniunii Interparlamentare. Urmărind cu atenție desfășurarea lucrărilor acestei conferințe, un grup de tineri au adresat ziarului o scrisoare rugîndu-ne să explicăm ce este Uniunea Interparlamentară, care sînt sarcinile și scopurile ei.

Uniunea Interparlamentară a fost înființată la 1888 la Paris din inițiativa lui Wiliam Cremer (Anglia) și a lui Frédéric Passy (Franța). În prezent, ea este o organizație internațională neguvernamentală a Organizației Națiunilor Unite.

În 1889 a avut loc prima conferință a Uniunii la care au participat reprezentanții a nouă țări. De atunci, numărul aderenților la această organizație internațională a crescut. În prezent ea cuprinde grupurile parlamentare a 43 de state cu peste 7.000 de membri (în afară de grupurile parlamentare ale U.R.S.S., R.S.S. Ucrainiene și R.S.S. Bieloruse).

Statutul Uniunii care cu unele modificări ce i-au fost aduse ulterior mai este și în prezent în vigoare, a fost adoptat la Viena, în anul 1922. Conform articolului 1 existent acum în statut, scopul Uniunii Interparlamentare este „să încurajeze contactul personal dintre membrii tuturor parlamentelor constituiți în grupuri naționale și să reunească eforturile lor în acțiuni comune în vederea consolidării colaborării dintre statele respective, în special cu ajutorul unei organizații atotcuprinzătoare a națiunilor menite să întărească și să dezvolte instituțiile democratice, precum și să consolideze pacea și colaborarea între popoare".

Organul suprem al Uniunii este conferința anuală. La lucrările sale iau parte delegații grupurilor naționale parlamentare. Un rol însemnat în activitatea și conducerea Uniunii îl are Consiliul Interparlamentar din care fac parte cîte doi membri din fiecare grup parlamentar național. Potrivit statutului, Consiliul convoacă conferințele anuale, aprobă ordinea de zi, prezintă proiectul hotărîrilor conferințelor, stabilește bugetul anual, desemnează secretarul general al Uniunii.

Comitetul executiv este un organ de conducere subordonat Consiliului Interparlamentar. Acest comitet este format din 7 membri aparținînd diferitelor grupuri parlamentare, președintele Consiliului fiind și cel al Comitetului Executiv.

Uniunea Interparlamentară mai are și un Birou Interparlamentar care este un organ permanent fiind condus de un secretar general. Sediul permanent al Uniunii Interparlamentare este la Geneva.

În activitatea Uniunii o însemnătate deosebită a avut cea de a 43-a conferință care s-a desfășurat la Viena în august-septembrie 1954. La lucrările acestei conferințe au luat parte delegații ale parlamentelor unor țări de democrație populară.

Înțelegînd importanța acestei organizații în lupta pentru o colaborare internațională, conferința deputaților Sovietului Suprem al U.R.S.S., care a avut loc în acest an a hotărît să constituie un grup parlamentar care să adere la Uniunea Interparlamentară. Hotărîri asemănătoare au adoptat deputații Sovietelor Supreme ale R.S.S. Ucrainiene și R.S.S. Bieloruse. Aceste hotărîri sînt în spiritul declarației Sovietului Suprem al U.R.S.S. din 9 februarie 1955 în care se arată că Uniunea Sovietică consideră că stabilirea de legături directe între parlamente, schimbul de delegații parlamentare, cuvîntări rostite de delegații parlamentare ale unei țări în parlamentul altei țări corespund năzuințelor popoarelor de a vedea dezvoltîndu-se relații prietenești și de colaborare.

Dealtfel, punînd în practică principiul legăturilor între parlamente, principiu enunțat în declarația Sovietului Suprem, Uniunea Sovietică a invitat delegații parlamentare din Finlanda, Anglia, India, Suedia, Siria, Japonia, Iugoslavia etc., și la rîndul lor delegații ale Sovietului Suprem al U.R.S.S. au vizitat Finlanda, Polonia și Albania.

Cea de a 44-a conferință a Uniunii Interparlamentare, care au avut loc de curînd, s-a desfășurat în condiții deosebite.

În situația internațională se manifestă semnele unei oarecari destinderi, mai ales după conferința de la Geneva a șefilor guvernelor celor patru puteri. „Spiritul Genevei" — spiritul colaborării și înțelegerii reciproce — a început să se manifeste din ce în ce mai puternic în toate organizațiile internaționale.

Dezbaterile din timpul desfășurării conferinței Uniunii Interparlamentare au dovedit că în rîndul majorității parlamentarilor prezenți la conferință domnește dorința de colaborare internațională. În cadrul discuțiilor numeroși deputați au ridicat problema admiterii grupului parlamentar popular al R. P. Chineze în Uniunea Interparlamentară. Din păcate, Comitetul Executiv ca urmare a împotrivirii înverșunate a unei minorități alcătuite din parlamentari din S.U.A. și alte țări a hotărît să amîne discutarea acestei probleme cu scopul de a împiedica primirea lui în Uniune. Următoarea ședință a Comitetului executiv care va analiza această problemă se va ține în ultima săptămînă a lunii noiembrie, la Delhi.

Rezoluțiile adoptate la cea de a 44-a conferință a Uniunii Interparlamentare pot desigur să contribuie la destinderea continuă a încordării internaționale prin stabilirea colaborării și încrederii între diferite state. Rezoluția adoptată în problema principiilor juridice și morale ale coexistenței subliniază că coexistența pașnică între toate națiunile corespunde năzuințelor tuturor popoarelor. În problema securității internaționale și dezarmării rezoluția adoptată cheamă toate parlamentele să determine guvernele lor să acționeze în direcția creării unui sistem de securitate colectivă pentru toate țările.

Țara noastră a fost reprezentată la această conferință printr-o delegație a grupului național romîn de deputați ai Marii Adunări Naționale. În cuvîntul său tovarășul A. Bunaciu a exprimat profunda credință a poporului nostru că problemele internaționale litigioase pot fi rezolvate pe cale pașnică și că sistemul de securitate colectivă ar fi cea mai bună garanție a păcii în Europa și în lumea întreagă.

Lucrările conferinței de la Helsinki au arătat că Uniunea Interparlamentară poate și trebuie să fie o organizație care să contribuie la dezvoltarea colaborării pașnice dintre state cu structuri politice și sociale diferite, la statornicirea unui climat de încredere între popoare.

SIDA NEGREA

Situația grea a economiei Angliei

LONDRA 3 (Agerpres). — Revista „Labour Monthly" publică un amplu și documentat articol semnat de fruntașul progresist britanic R. Palme Dutt, în legătură cu situația economiei britanice în momentul de față, la zece ani de la sfîrșitul celui de-al doilea război mondial.

Dutt amintește astfel creșterea continuă a deficitului balanței comerciale a Marii Britanii, deficit care în primele șapte luni ale anului curent a întrecut aproape deficitul înregistrat în întreg anul precedent. „Rezervele de aur și de dolari — scrie Dutt — au scăzut anul acesta cu mult sub nivelul înregistrat în 1951, cînd guvernul laburist a părăsit puterea și cînd opoziția conservatoare îl descria ca fiind un nivel de criză".

Această criză care se manifestă în momentul de față cu deosebită putere în economia Angliei, se datorește — așa cum arată Palme Dutt pe baza unor date oficiale — politicii de înarmare și militarizare a țării dusă de cercurile guvernante în cadrul „războiului rece", precum și politicii de protejare a intereselor particulare ale cercurilor marelui capital, interesate de asemenea în producția de armament.

Măsurile anunțate de guvern pentru a face față actualei situații — arată mai departe Dutt — sînt îndreptate în fond tot împotriva marilor mase ale oamenilor simpli și protejează mai departe interesele marilor capitaluri.

Soluția pentru actuala stare de lucruri — arată Palme Dutt — este numai o acțiune unită și hotărîtă a clasei muncitoare care să asigure o politică de pace și progres pentru Marea Britanie.

Scurte știri

● În urma tratativelor dintre delegațiile guvernamentale sovietică și iugoslavă, care s-au desfășurat într-o atmosferă de sinceră prietenie și deplină înțelegere reciprocă, la 3 septembrie 1955 s-a semnat la Moscova acordul cu privire la comunicațiile aeriene dintre Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste și Republica Populară Federativă Iugoslavia.

● Institutul pentru sondarea opiniei publice din America anunță în urma unei anchete întreprinse în rîndurile populației a releșit că o treime din americanii adulți ar dori să viziteze Uniunea Sovietică.

● La 2 septembrie, A. P. Volkov, președintele Sovietului Uniunii al Sovietului Suprem al U.R.S.S., și V. T. Lațis, președintele Sovietului Naționalităților al Sovietului Suprem al U.R.S.S., au primit în marele palat al Kremlinului delegația parlamentului japonez, condusă de Tokutaro Kitamura și Masaru Nomidzo.

● La 3 septembrie delegația economică a R. P. F. Iugoslavia în frunte cu S. Vukmanovici-Tempo, vicepreședinte al Vecei Federative Executive, a părăsit Moscova plecînd la Kiev.

● La 30 august, cu sprijinul Comitetului executiv al Uniunii societăților de Cruce Roșie și Semilună Roșie din U.R.S.S., a avut loc repatrierea din Uniunea Sovietică a unui nou grup de supuși japonezi format din 36 de persoane puse în libertate din locurile de detențiune.

Cultură fizică și sport

Echipa de rugbi a orașului București a întrecut Swansea (Anglia) cu 19-3 (6-3)

LONDRA 3 (Agerpres). (Prin telefon).— Echipa de rugbi a orașului București și-a început turneul în Anglia repurtînd sîmbătă o strălucită victorie în fața puternicei echipe Swansea pe care a învins-o cu scorul categoric de 19—3 (6—3).

Peste 40.000 de spectatori au umplut tribunele stadionului „Sf. Elena" din orașul Swansea unde s-a disputat întîlnirea. Jocul era însă așteptat cu mare interes de toți amatorii de rugbi din Anglia. Deși nu a făcut pronosticuri, presa sportivă engleză înclina spre o victorie la mare luptă a echipei Swansea.

Echipa rugbiștilor romîni a întrecut însă toate așteptările demonstrînd un joc de mare clasă prin care a confirmat din plin ultimele succese internaționale ale sportului cu balonul oval din R.P.R. Jucătorii echipei engleze au depus toate eforturile pentru a limita diferența de scor și după prima repriză în care s-au apărat extraordinar, în partea doua a meciului nu au mai putut rezista jocului impetuos impus de echipa romînă.

Noi victorii ale atleților romîni

VIENA 3 (Agerpres). — Prin telefon: Pe stadionul „Wiener Atletik Klub" din capitala Austriei a început sîmbătă un concurs internațional de atletism la care participă atleți din Austria, Belgia, R. Cehoslovacă, R. F. Germană, Elveția și R.P.R. Atleții romîni au cucerit două frumoase victorii și s-au clasat în trei probe pe locul doi. În proba de 400 m. garduri campionul romîn Ilie Savel a obținut o categorică victorie terminînd pe primul loc cu timpul de 52"4/10. El a fost urmat de Emhardt (Austria) în 55"3/10 și Wiker (Austria) — 56". O luptă strînsă s-a dat în proba de 100 m. plat fete. Pînă la sfîrșit victoria a fost cucerită de maestra sportului din R.P.R., Alexandra Sicoe, cu timpul de 12"2/10 urmată de Geist (Austria) — 12"3/10 și Strejkova (R. Cehoslovacă) — 12"4/10.

Iosif Petschowski — maestru emerit al sportului

Comitetul pentru cultură fizică și sport de pe lîngă Consiliul de Miniștri al R.P.R. a acordat titlul de maestru emerit al sportului fotbalistului Iosif Petschowski pentru merite deosebite în activitatea sportivă. În ultimii 10 ani, Iosif Petschowski a fost în permanență unul dintre membrii de bază ai lotului de fotbal al R.P.R., fiind selecționat de aproape 40 de ori în echipa reprezentativă.

Titlul de maestru emerit al sportului din R.P.R. este deținut și de alți șase sportivi: Angelica Rozeanu, Iosif Sîrbu, Ion Moina, Gh. Fiat, Gheorghe Lichiardopol și Ella Zeller.

„Cursa Victoriei"

ORAȘUL STALIN 3 (Agerpres). — Prin telefon: Sîmbătă s-a desfășurat pe traseul București-Orașul Stalin cea de a 5-a și penultima etapă a competiției cicliste „Cursa Victoriei".

Deși timpul a fost călduros întrecerea s-a caracterizat printr-o luptă dinamică la capătul căreia Constantin Dumitrescu (C.C.A.), cîștigătorul etapei, a realizat cel mai bun timp obținut vreodată pe acest traseu: 165 km. în 4h 34'35". Pe străzile orașului Sinaia, C. Dumitrescu își încearcă șansa evadînd de unul singur. Nimeni nu reușește să-l prindă, deși I. Constantinescu, L. Zanoni și alții atacă în repetate rînduri. C. Dumitrescu în mare formă își continuă îndrăzneața sa acțiune și la Azuga are un avans de 1'30" iar la Predeal aproape 2 minute. Coborînd cu aproape 70 km. pe oră serpentinele Timișului, tînărul ciclist nu mai poate fi ajuns sosind de unul singur la Orașul Stalin. Plutonul îl urmează apoi la o distanță de peste 2 minute. Iată clasamentul etapei: 1. C. Dumitrescu (C.C.A.) a parcurs 166 km. în 4h 34'35"); 2. D. Țupa (C.C.A.) 4h 36'56" (timp cu bonificație 4h 36'41"); 3. D. Glodea (Dinamo Orașul Stalin).

Astăzi are loc ultima etapă, Orașul Stalin-București (163 km.). Sosirea va avea loc în jurul orei 17,30 în piața Scînteii.

(Agerpres)

Alpiniștii sovietici în Pamir

MOSCOVA 3 (Agerpres). — TASS transmite:

În munții Pamirului, în sudul U.R.S.S. se află în prezent o expediție alpinistă a Asociației sportive „Spartak". Alpiniștii sovietici efectuează traversarea culmilor aproape inaccesibile ale Pamirului.

Ziarul „Komsomolskaia Pravda" publică o radiogramă asupra mersului acestei expediții pasionante.

La 24 august, după escaladarea principalului vîrf al masivului Musdjelghi, unde pînă acum nu a călcat picior de om, se comunică în radiogramă, cei opt sportivi ai asociației „Spartak" în frunte cu Vitali Abalakov, maestru emerit al sportului, au înaintat mai departe pentru a traversa întregul masiv al munților Mazarieni.

La 26 august, cu o oră înainte de amiază, sportivii Asociației „Spartak" au urcat pe o culme fără nume (6.070 de m.) și au luat hotărîrea s-o denumească vîrful „Komsomolskaia Pravda". La două zile după aceea, alpiniștii au atins a doua culme (ca înălțime) a munților Mazarieni — Sandal (6.150 de m.).

La 30 august, temerarii sportivi au coborît cu succes în tabăra de bază. Pe tot parcursul, maestrul emerit al sportului Anufriev a filmat peripețiile expediției.

Spectacolele de azi

CINEMATOGRAFE: ORIZONTURI FARA SFIRȘIT — Republica, Elena Pavel, Tineretului, Gh. Doja; TAUNUL — Patria, București, 23 August, Libertății; TINEREȚE ZBUCIUMATA — N. Bălcescu; PUTEREA DRAGOSTEI — Arta; SUFLETE IMPIETRITE — Magheru, I. C. Frimu, Filimon Sîrbu, Înfrățirea între popoare; FETIȚA DE ZAPADA, MAEȘTRII PATINAJULUI — Maxim Gorki; ACTUALITATEA IN IMAGINI, SOSIREA DELEGAȚIEI REPUBLICII DEMOCRATE VIETNAM LA MOSCOVA, CAMPIONATELE EUROPENE DE VOLEI, LACUL SELIGHER, CONCERT SPORTIV IN PADURE — Timpuri Noi; INAMICUL PUBLIC Nr. I — Victoria, C. David; ALTURA — Lumina, Rahova; LILIOMFI — Central, 8 Martie, Al. Sahia; MINASTIREA DIN PARMA — Al. Popov, Volga; DRACUL DIN DEALUL MORII — Cultural; O SARUTARE FURATA — Vasile Roaită; CEI 5 DIN STR. BARSKA — Carpați; AVENTURILE D-LUI PICKWICK — Unirea; CAPETE DE CIINI — Flacăra; BRUTARUL DIN VALORGUE — T. Vladimirescu; DUBLA LOTTE — Munca; A FOST ODATA UN IMPARAT — Miorița; SALARIUL GROAZEI — Moșilor; FANFAN LA TULIPE — Ilie Pintilie; MANDY — Popular; FRIDOLIN — M. Eminescu; DRAGOSTE DE VARA — 1 Mai; IVAN CEL GROAZNIC — 8 Mai; POVESTEA MICULUI GOGOȘAT — Gh. Coșbuc; 2x2=CITEODATA 5 — Boleslaw Bierut.

In Danemarca, la seminarul internațional de pedagogie

La Esbjerg, oraș portuar pe coasta occidentală a Danemarcei, a avut loc între 16 și 25 iulie a.c. seminarul internațional al studenților în pedagogie și al tinerilor pedagogi. Seminarul a fost organizat de un grup de tineri pedagogi danezi, avînd sprijinul activ al U.I.S. și al unor asociații și sindicate internaționale de învățători. Ministerul Educației din Danemarca a avut o atitudine favorabilă față de inițiativa tinerilor pedagogi danezi.

În ziua de 15 iulie, delegația studenților romîni a sosit la Copenhaga. Într-o clădire numită destul de impropriu hotel studențesc am cunoscut delegați ai multor țări din diferite părți ale lumii. Chiar din primele ore ale venirii am și început să legăm cunoștințe și prietenii. Împreună cu tinerii din alte țări am vizitat orașul oprindu-ne în fața statuii impresionante a străvechilor vikingi, plimbîndu-ne pe aleile frumoase ale parcului Tivoli, pe faleza de pe care se vedea clar coasta suedeză și vizitînd apoi renumitul aqvarium cu specimenele lui neînchipuit de variate și surprinzătoare.

A doua zi, dis de dimineață, într-un tren, traversăm țara, către extremitatea occidentală, orașul Esbjerg. Prin fața ochilor ni se înfățișau cîmpiile verzi daneze, divizate cu multă pricepere în porțiuni mici de teren, în care pasc vitele, bogăția de bază a țării. Pe alocurea apar ferme izolate, iar în jurul lor ogoare cu cereale, grădini de zarzavat. Călătoria cu trenul a fost întreruptă pentru a fi continuată cu feary-boot-ul; apoi, iarăși în tren, pînă cînd traversînd și Iutlanda, am ajuns către amiază în orașul unde era organizat seminarul — Esbjerg. Aici, am fost cazați în localul unei școli, unde de altfel s-au desfășurat și lucrările seminarului. Această școală ce ne-a fost prezentată chiar din primele momente de către directorul ei, dl. N. Andersen, este unică în felul ei în Danemarca. Clădirea nu are etaj și comunică prin numeroase vitralii și pereți de sticlă cu grădini verzi, care o izolează de freamătul orașului.

În sala mare ne întîlnim cu delegați ai altor țări veniți pe alte căi, direct la Esbjerg. Participă delegați din Elveția, Cehoslovacia, Scoția, Chili, U.R.S.S., Venezuela, Togo (Africa), Indonezia, Republica Populară Chineză, Japonia, Bulgaria, Tailanda și alții. Numeroși delegați sînt din țările scandinave: Suedia, Norvegia, Finlanda și Danemarca.

Și iată ziua începerii seminarului. D. Paul Ronuow, președintele comitetului de organizare al seminarului, rostește cuvîntul de deschidere. Școala și problemele ei preocupă pe tinerii pedagogi din lumea întreagă. Cooperarea internațională în problemele științei pedagogice poate în mod neîndoielnic să aducă mult folos apropiind în același timp popoarele între ele. Dl. S. Werborg, reprezentantul Ministerului Educației, în cuvîntul său a insistat asupra tradițiilor școalei daneze. D. M. Karasco (Chili) a salutat din partea U.I.S. seminarul și a subliniat semnificația deosebită a acestui eveniment care se înscrie în rîndul unui șir întreg de seminarii internaționale studențești de felul celor de la Moscova și Berlin.

Apoi, s-a stabilit modul în care se va desfășura seminarul și s-au ales organele de conducere.

Zilnic a fost programată cîte o conferință care trebuia să fi audiată în ședință plenară. După aceea, seminarul se împărțea în grupe de discuții care dădeau participanților posibilitatea să-și expună părerea asupra conferinței expusă în ședința plenară. La reluarea ședinței plenare, fiecare din conducătorii grupelor prezenta un raport asupra discuțiilor, iar la sfîrșit, conferențiarul fixa concluziile.

Conducători ai grupelor de discuție au fost aleși pentru cele două grupe de limba engleză: A. Torvik (Norvegia) și H. Sidenius (Danemarca), la grupa scandinavă E. Hermansson (Suedia), iar la cea de limba franceză, P. Popescu (R.P.R.).

Lucrările seminarului au cuprins conferințe pe următoarele teme: „Scopurile și mijloacele educației" de prof. Rodenstein din Braunschwig (Germania occidentală), „Problemele educării disciplinei" de P. Popescu (R.P.R.), „Relațiile dintre școală și familie" de Rostan (Elveția), „Despre viața socială în școală" de E. Hermanson (Suedia), „Despre învățător și sarcinile lui" de prof. N. Petrov (U.R.S.S.), „Despre pregătirea învățătorilor în Danemarca" de N. Anderson.

În plus s-a mai organizat o discuție asupra situației studenților în pedagogie și a tinerilor învățători în diferitele țări ale lumii.

În tot timpul seminarului a fost o atmosferă de înțelegere și colaborare. Diferiți delegați au expus opinii destul de variate asupra problemelor școlii. În mod inevitabil au apărut și păreri diferite, însă tocmai în acest fel s-a putut duce o discuție vie și plină de învățăminte. La seminar s-a dovedit că este posibilă discuția între oameni cu opinii diferite; o astfel de discuție este necesară și lucrul cel mai important este spiritul în care se discută.

Lucrînd într-un spirit de colaborare și respect reciproc, delegații prezenți la seminarul internațional de pedagogie au reușit să stabilească o serie de puncte comune, o serie de vederi comune, să schimbe experiența practică și să-și ofere reciproc sugestii deosebit de interesante și fertile.

Atît prof. Rodenstein cît și directorul școlii din Lausanne, Rostan, ca și ceilalți lectori, au subliniat faptul că educația nu este numai o chestiune a școlii; ea privește și familia și mediul social înconjurător. Pe această platformă s-a dus o discuție între delegația sovietică și delegația noastră pe de o parte și alți delegați, pe de altă parte, privitor la rolul școlii în acest complex educativ.

Toate delegațiile au fost de acord cu faptul că trebuie să educăm copiii în spiritul luptei pentru pace, al colaborării frățești între popoare, în spiritul luptei împotriva colonialismului. Nu este mai puțin adevărat că unele delegații nu erau întrutotul dispuse ca să sprijine aceste puncte de vedere, însă nimeni dintre cei prezenți nu a putut să conteste semnificația înaltă și necesitatea stringentă a unei educații orientate după aceste principii.

Iată încă un punct în care participanții la seminar s-au întîlnit. Atît profesorul sovietic N. Petrov, cît și directorul școlii daneze, Anderson, au susținut necesitatea accentuării pregătirii practice în școlile care formează pe tinerii învățători. În expunerea celor doi conferențiari au coincis în mare măsură calitățile cu care trebuie să fie înzestrați învățătorii. Mulți dintre delegații la seminar au împărtășit acest punct de vedere.

Punctele de vedere asupra disciplinei, susținute în conferința prezentată de delegația noastră, au fost de asemenea în mare măsură acceptate. Toți delegații au consimțit cu satisfacție cu tratarea disciplinei ca o probelmă de dezvoltare a conștiinței în primul rînd, cu înțelegerea disciplinei în sens activ și creator, ca o disciplină liber consimțită și nu mecanică, formală, impusă din afară. Chiar unele ziare locale și ziare din Copenhaga au expus fragmente din conferința noastră, comentîndu-le într-un mod favorabil.

In cursul dezbaterilor s-au ivit bineînțeles și unele păreri neștiințifice, vătămătoare pentru școală, pătrunse de ideologia burgheziei reacționare.

Delegația suedeză, sprijinită de cea din Japonia a afirmat — de exemplu — că numai 40 la sută din tineret este capabil să urmeze studii de învățămînt mediu, restul tineretului fiind inapt pentru instrucțiunea de grad mediu. Profesorul sovietic N. Petrov a combătut cu argumente convingătoare, științifice această concepție relatînd despre dezvoltarea excepțională a învățămîntului mediu în Uniunea Sovietică.

Mai trebuie menționat că acorduri și discordanțe s-au manifestat pe cele mai diverse probleme în timpul desfășurării seminarului. Către sfîrșitul seminarului însă, după ce delegații conlucraseră timp de circa 10 zile, discutînd și participînd la excursii comune, schimbînd între ei impresii și informîndu-se asupra situației din diverse țări, se crease o atmosferă de muncă colectivă, de prietenie și înțelegere reciprocă.

Importantă este și ultima zi a seminarului, cînd s-a adoptat o rezoluție prin care se sublinia necesitatea cooperării internaționale, a luptei pentru pace și se afirmau o serie întreagă de vederi comune. În această ultimă zi, delegațiile au organizat cu forțe unite programe artistice, și-au împărțit în mod reciproc cadouri, fiecare simțind că și-a creat prieteni în diverse țări din Europa, Asia, America și Africa.

Delegația țării noastre, la un loc cu celelalte delegații și-au exprimat recunoștința organizatorilor seminarului, subliniind succesul important al acestui eveniment, rezultatele lui deosebit de folositoare pentru viitor.

La seminarul internațional al studenților în pedagogie și al tinerilor pedagogi ne-am întîlnit cu prieteni mai vechi ai țării noastre, care participaseră la Festivalul Mondial al Tineretului de la București sau la Tabăra Internațională de la Timiș. Plecînd de la acest seminar, am lăsat încă un cerc de prieteni, și mai larg, care s-au convins încă odată de necesitatea colaborării pașnice între popoare, de necesitatea apropierii popoarelor.

PAUL POPESCU

participant la lucrările seminarului internațional al studenților în pedagogie și al tinerilor pedagogi

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", Tel. 7.60.10, Secția scrisori, Tel. 7.66.91, TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". SIAS — 3452 — 52